

В. І. Свіридзенка, В. І. Цірынава

БУКВАР

А Б В

	а	ы	у	о	э
с	са	сы	су	со	сэ
л	ла	лы	лу	ло	лэ
м	ма	мы	му	мо	мэ
г	га	гы	гу	го	гэ
п	па	пы	пу	по	пэ
т	та	ты	ту	то	тэ
р	ра	ры	ру	ро	рэ
ч	ча	чы	чу	чо	чэ
н	на	ны	ну	но	нэ
к	ка	кы	ку	ко	кэ
з	за	зы	зу	зо	зэ
в	ва	вы	ву	во	вэ
б	ба	бы	бу	бо	бэ
ц	ца	цы	цу	цо	цэ
ш	ша	шы	шу	шо	шэ
х	ха	хы	ху	хо	хэ
ж	жа	жы	жу	жо	жэ
д	да	ды	ду	до	дэ
дж	джа	джы	джу	джо	джэ
ф	фа	фы	фу	фо	фэ
й	ай	ый	уй	ой	эй

	і	я	ю	е	ё	ь
с	сі	ся	сю	се	сё	сь
л	лі	ля	лю	ле	лё	ль
м	мі	мя	мю	ме	мё	—
г	гі	гя	гю	ге	гё	—
п	пі	пя	пю	пе	пё	—
т	—	—	—	—	—	—
р	—	—	—	—	—	—
ч	—	—	—	—	—	—
н	ні	ня	ню	не	нё	нь
к	кі	кя	кю	ке	кё	—
з	зі	зя	зю	зе	зё	зь
в	ві	вя	вю	ве	вё	—
б	бі	бя	бю	бе	бё	—
ц	ці	ця	цю	це	цё	ць
ш	—	—	—	—	—	—
х	хі	хя	хю	хе	хё	—
ж	—	—	—	—	—	—
д	—	—	—	—	—	—
дз	дзі	дзя	дзю	дзе	дзё	дзь
ф	фі	фя	фю	фе	фё	—
й	ій	яй	юй	ей	ёй	—

	А	Б	В	Г	Д	Е
1	ам сам	мама сама	мала самі	сала сіла	смала саліла	масла салілі
2	мы ліў	мыла ліса	малы ласі	мілы умыў	ліліі масіў	мылілі ламалі
3	гул суп	лугі лупа	гусі ліпа	гамы пісаў	гуслі паліў	галасы палтус
4	тут гол	тата соты	густ мост	атлас улоў	салата паліто	таматы пыласос
5	эму рыс	мэта рэпа	паэт гром	алоэ арэлі	плісэ агрэст	папалам пластыр
6	час нос	сычы ноты	урач гімн	пчала нумар	чытачы пуанты	часопіс парасон
7	кот чай	кіно край	урок крой	кніга чайка	алоўкі трымай	гутарка папугай
8	яма мяч	яйка няня	маяк ягня	лілія пяткі	ягуар сястра	якасны сланяня
9	юка люк	юнга пюрэ	юрок гюйс	каюта мюслі	юннаты люстра	юркнуў малюнак

	А	Б	В	Г	Д	Е
10	елі леў	елка лета	паеў егер	гіена пеўнік	гігіена нектар	елачка немаўля
11	ёга лён	ёлка анёл	ёлкі клён	ёгурт клёкат	ёгурты сёлета	маёнтак самалёт
12	зуб вол	зала вата	зубр воўк	зразы вузел	зязюля вячэра	запарк вавёрка
13	бэз цар	безэ яйцо	бокс цырк	бубен сонца	буквар цытрус	багатыр цукеркі
14	гусь лю	конь калье	столь салью	лотаць атэлье	бульба вальера	Беларусь павільён
15	шар хек	шына духі	шпак храм	кішэнь халва	цішыня шахцёр	шэрстка хованкі
16	жук дуб	жаба дэпо	жгут двор	жэтон дудар	жаўток дэсерт	жыхарка дажынкi
17	дзік джаз	людзі джэм	дзюба джып	дзверы джала	дзяцел джынсы	пэндзлік агароджа
18	фен п'е	кафэ з'ява	фрак сям'я	кофта бур'ян	жырафа пад'езд	фуфайка камп'ютар

В. І. Свірыдзенка, В. І. Цірынава

БУКВАР

Вучэбны дапаможнік для **1** класа
ўстаноў адукацыі, якія рэалізуюць адукацыйныя
праграмы агульнай сярэдняй адукацыі,
з беларускай мовай навучання і выхавання

Для работы ў класе

*Дарушчана
Міністэрствам адукацыі
Рэспублікі Беларусь*

2-е выданне, перагледжанае і дапоўненае

МІНСК
Акадэмія адукацыі
2024

УДК 811.161.3'35(075.2=161.3)

ББК 81.2Бей-922

С24

Р э ц е н з е н т

метадычнае аб'яднанне настаўнікаў пачатковых класаў дзяржаўнай установы адукацыі «Міханавіцкая сярэдняя школа» (настаўнік пачатковых класаў вышэйшай кваліфікацыйнай катэгорыі *І. П. Папіціч*)

Умоўныя абазначэнні:

— выканай заданне Кірыліцы;

— дапамажы Жэўжыку;

— пытанні і заданні;

— праблемнае пытанне. Падумай;

— пастка. Будзь уважлівы;

— чытай павольна;

— чытай хутка;

— пазакласнае чытанне;

— працуй у пары;

— абмяркую у групе;

— выкарыстай электронны дадатак.

ISBN 978-985-33-0042-0

© Свірыдзенка В. І., Цірынава В. І., 2021

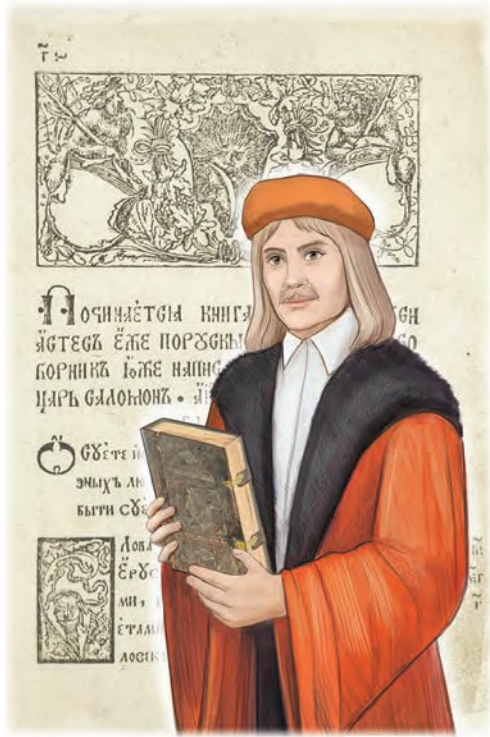
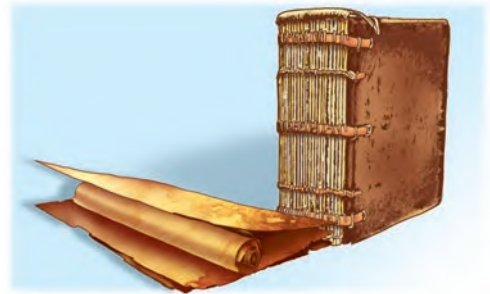
© Свірыдзенка В. І., Цірынава В. І., 2024,
са змяненнямі

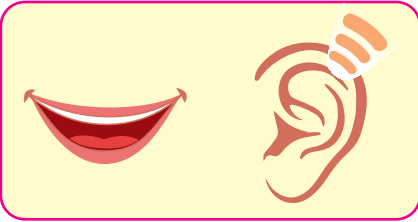
© Афармленне. ДУА «Акадэмія адукацыі», 2024

Вось кніжка мая першая
З малюнкамі
І з вершамі.
Тут словы запаветныя —
І ветляя, і светляя.
Цяпер мой новы друг-таварыш
Завецца сонечна —
Букварык!
Ён вучыць нас усіх чытаць
І без гультайства працаваць,
Радзіму зорную любіць
І край свой родны бараніць.
Мне асвятляе шлях букварык,
Нібыта казачны ліхтарык.

Валянцін Лукша.

_____ .

_____ !

_____ ?

_____ .

_____ .

_____ .

_____ .

_____ ?

_____ !

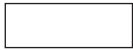
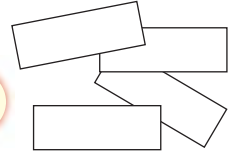
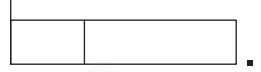
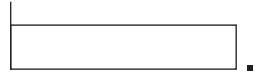
. ? !

?

.

□ — □ .

□ — □ — □ .

□ — □ — □ — □ .

□ — □ — □ — □ — □ .

□ — □ .
 □ — □ — □ .

□ — □ — □ — □ .

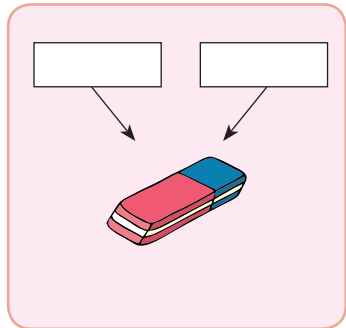
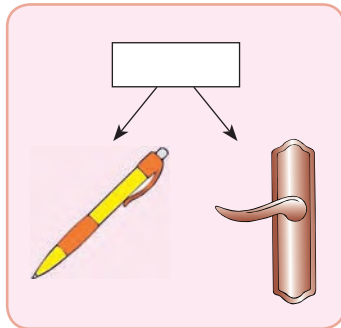
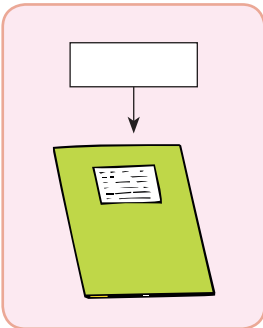
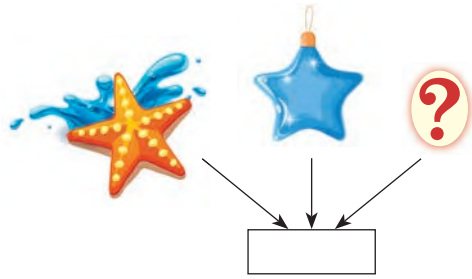
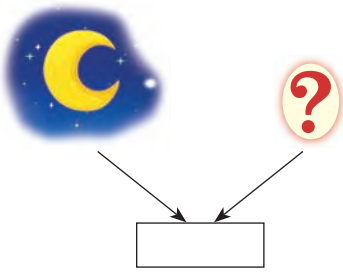
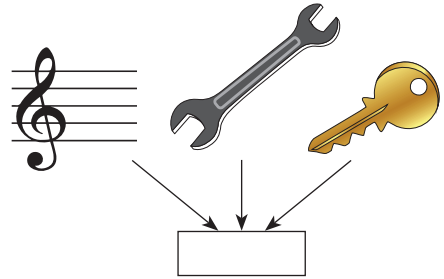
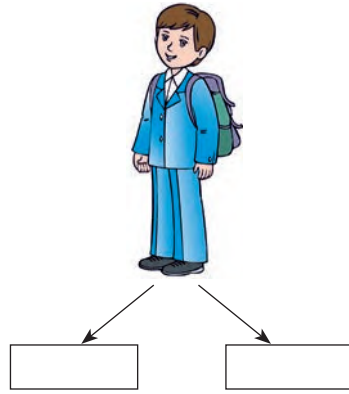
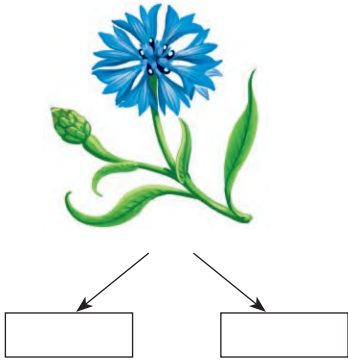

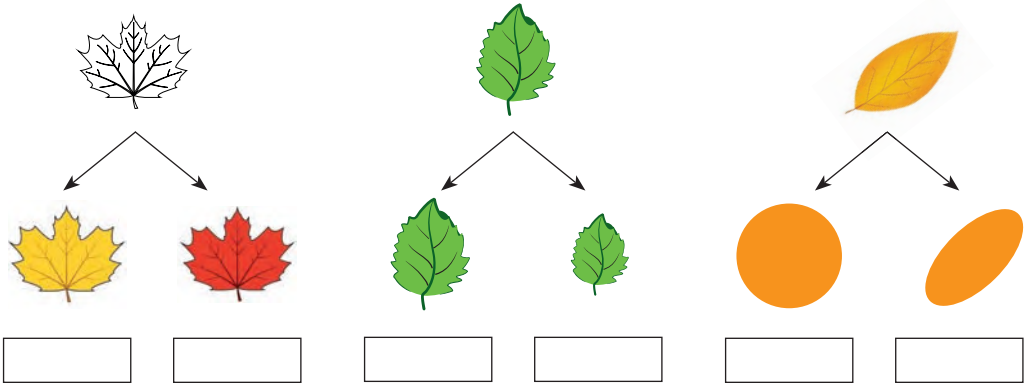

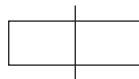
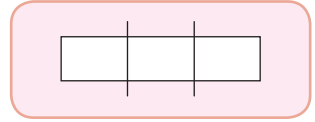
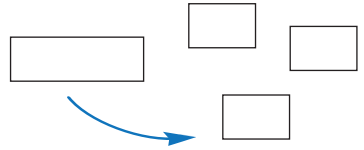
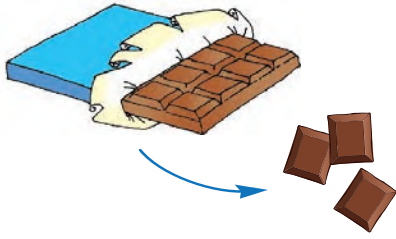

— <input type="text"/> !	— <input type="text"/> - <input type="text"/> !	— <input type="text"/> - <input type="text"/> - <input type="text"/> !
<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>

1

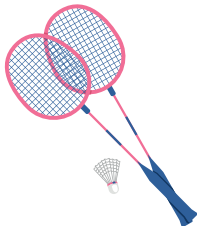
2

<input type="text"/>	<input type="text"/>
----------------------	----------------------

3

<input type="text"/>	<input type="text"/>	<input type="text"/>
----------------------	----------------------	----------------------

□ | □ | □´

□ | □ | □

□ | □ | □

□ | □ | □´

□ | □ | □´ ?

□ | □ | □´ ?

□ | □ | □´ !

□ | □´ ?

□ | □´ ?

□ | □´ !

□ | □´ ?

□ | □´ ?

□ | □´ !

□ | □ | □

□ | □ | □

□ | □ | □

□ | □ | □

— □ | □ | □ !

— □ | □ | □ ?

□ | □ | □ ⊖

□ | □ | □ ⊕

□ | □ | □ ⊖

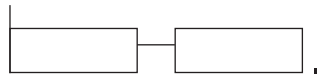
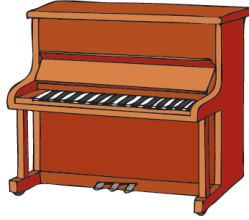
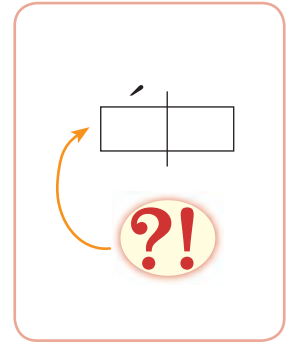

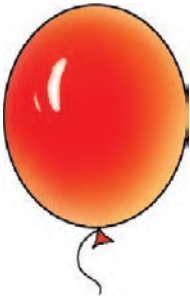
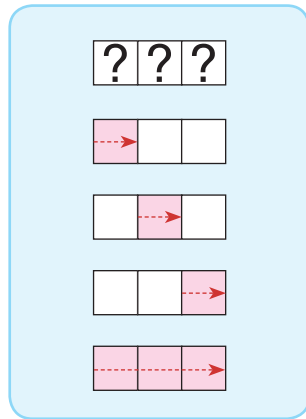
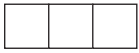
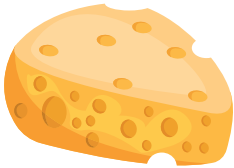
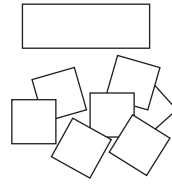
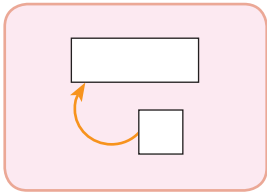
□ | □ □ | □

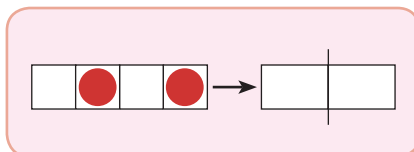
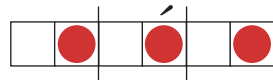
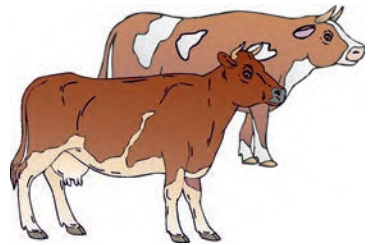
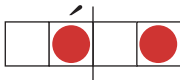
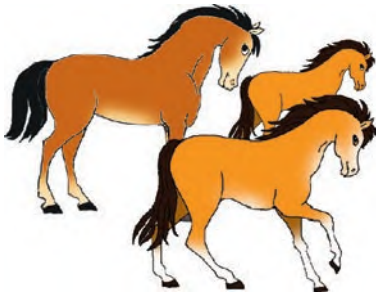
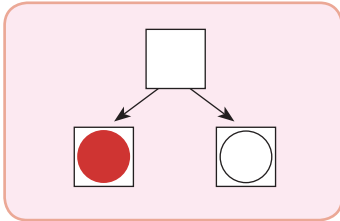
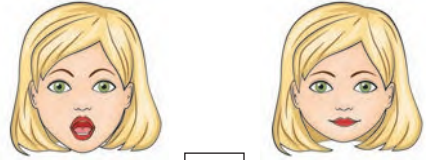
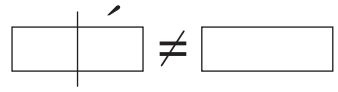
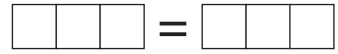
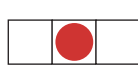
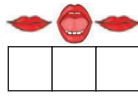
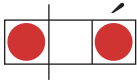
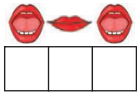
□ | □ | □

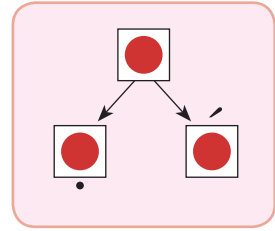
□ | □ | □

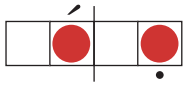

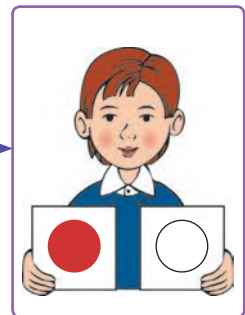
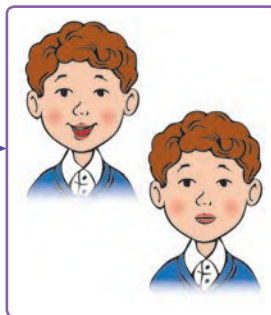
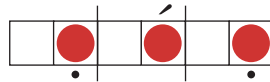
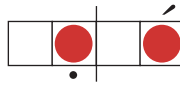

=

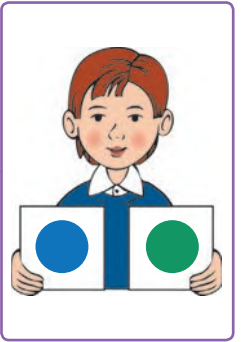

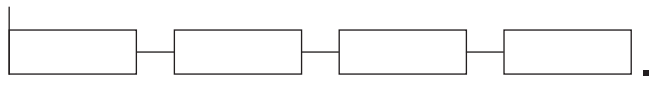
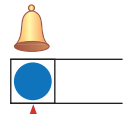
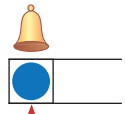
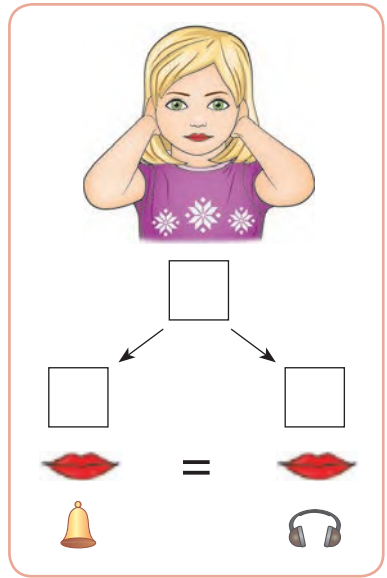
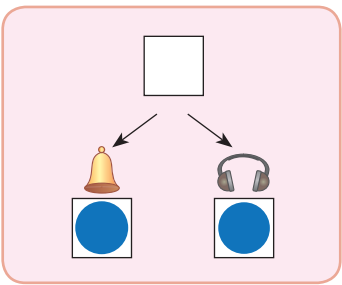
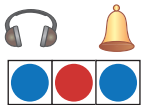
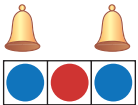
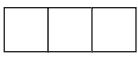
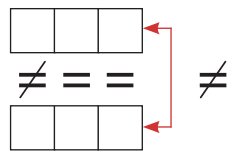
≠

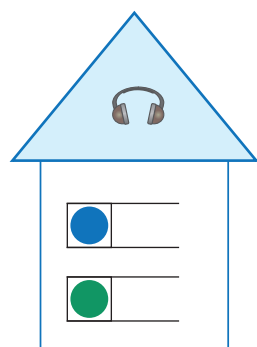
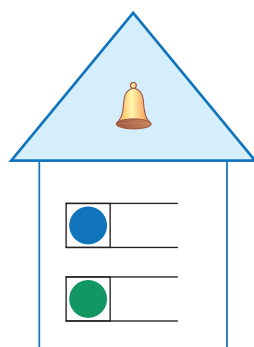
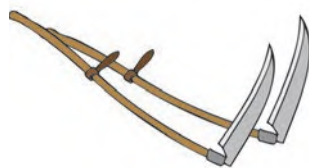
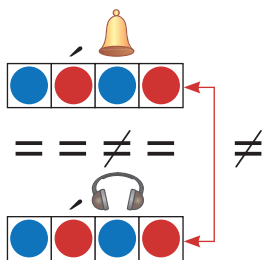
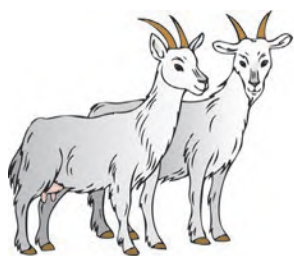

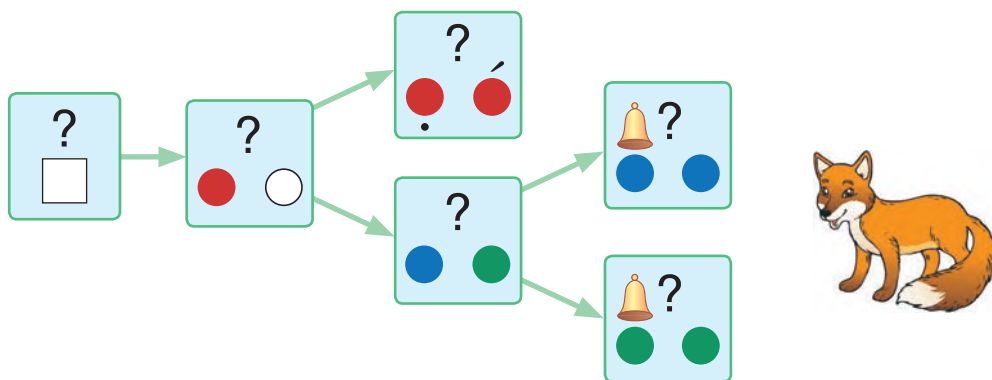

_____ — _____ — _____ .

=	

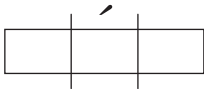
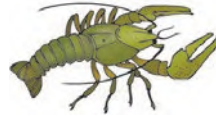
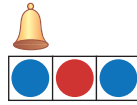

=	

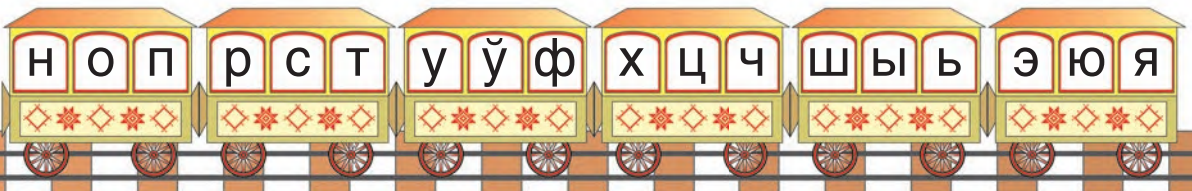
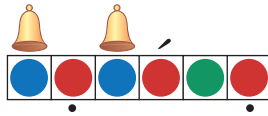
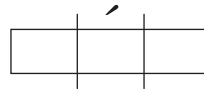

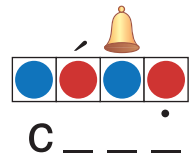
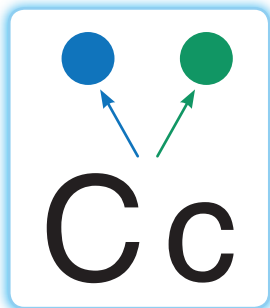
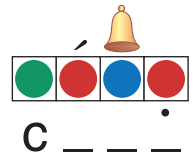
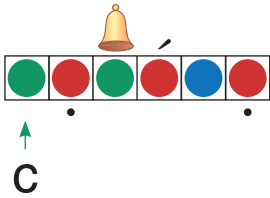
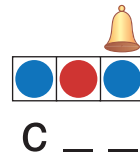
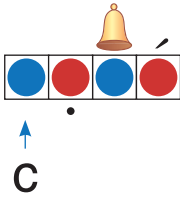
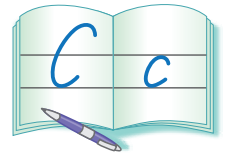
		=				=				=				=
↑	↑		↑	↑		↑	↑		↑	↑		↑	↑	

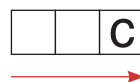
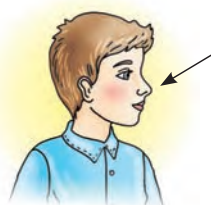
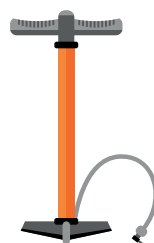
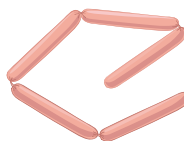
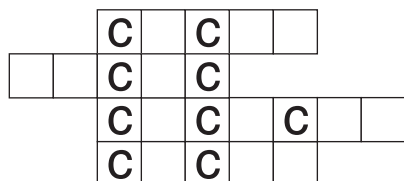
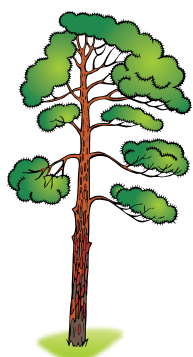
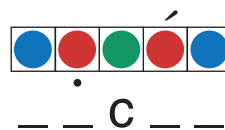
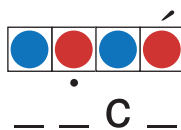
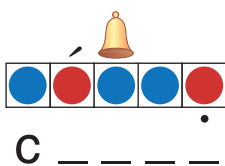

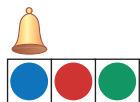
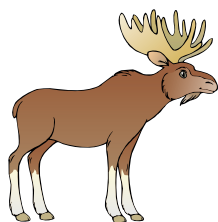
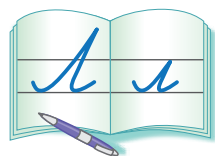

=

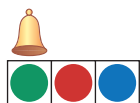
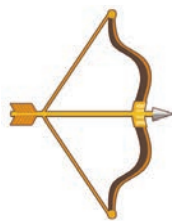

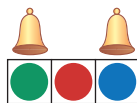

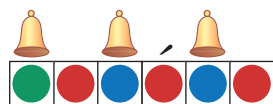
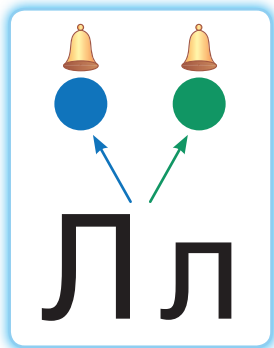
л

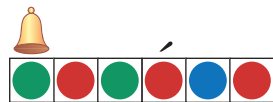
л

л _ _

л _ _ _ _ _

л _ с _ _ _

с _ л _ _

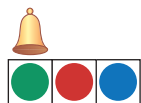
с л _ _ _

_ _ л _ _

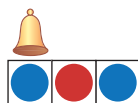
+

 =

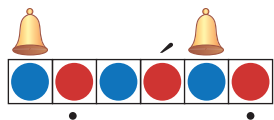

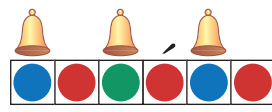
M

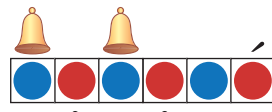
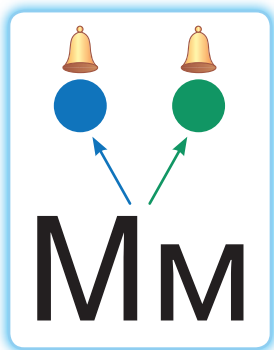
M _ _

M

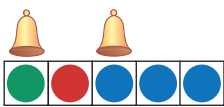

M _ Л _ _ _

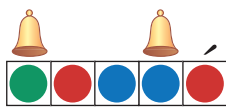

M _ Л _ _ _

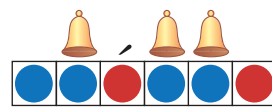

М _ _ с _

М _ _ _ _

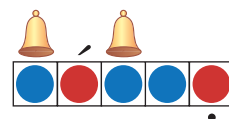
_ л _ м _ _

М

+

=

□ □ М

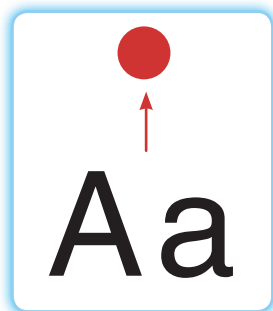
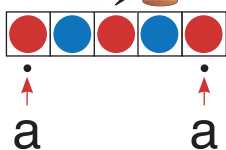
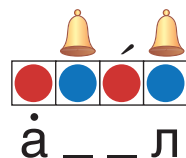
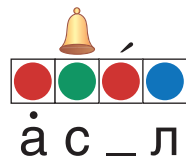
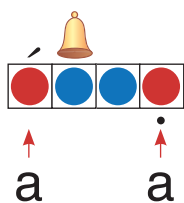
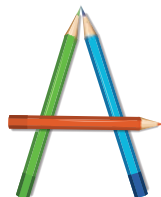
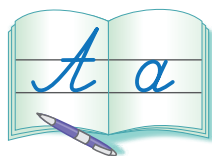

□ □ М

□ □ М

A-a-a!

Am-am-am!

с а

с а

са са

л а

л а

ла ла

м а

м а

ма ма

ма

сам

А́ла

ма́ма

сама́

са́ла

сама

сама

ма́-ла

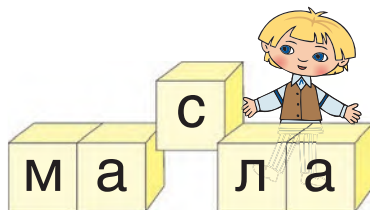
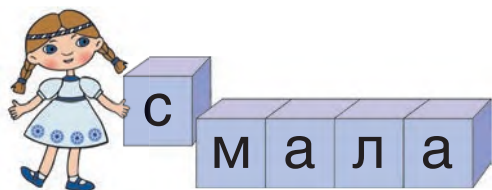
сама

сама

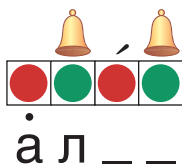
ла ма
са ма ла

смалá

мáсла

Áла самá
 !

Мáма:
 — Áла, самá
 ам-ам-ам!

Сам!
 Самá!

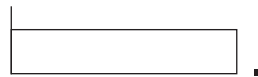
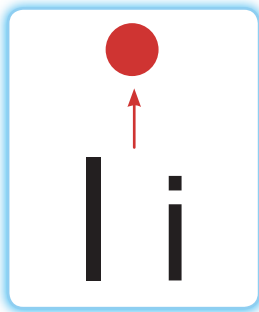
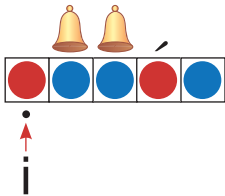
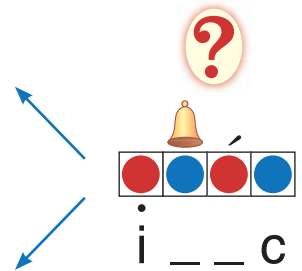
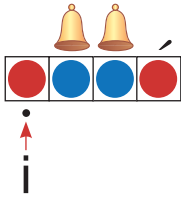
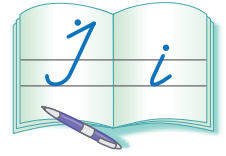

Сáла? Сáла!

Мáла! Мáла!

lá
lá-íá-íá!

с і

с і

сі са

л і

л і

лі ла

м і

м і

мі ма

лі

ліса

Ала

сам

лілі

сіла

Сіма

самá

мі

ліліі

ласі

Міла

самі

Міла і Сіма —

і

Міла і Сіма самі

ліліі. Міла

самá

, а Сіма самá

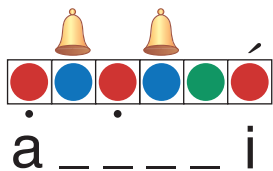
.

са лі са ла ла
лі мі сі

лілі
салілі

ліла
саліла

Мáма, Áла і Міла

салілі

Мáма

 і саліла.

Áла і Міла сáмі лілі

ліс
лісá
Аліса

Лісá Аліса і .

Лісá і .

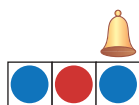

Лісá і .

і Лісá.

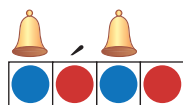
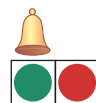
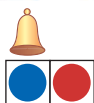
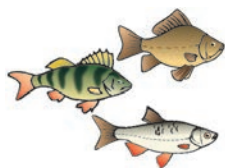

bl

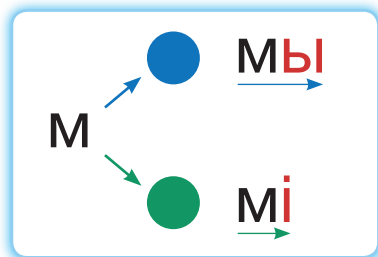
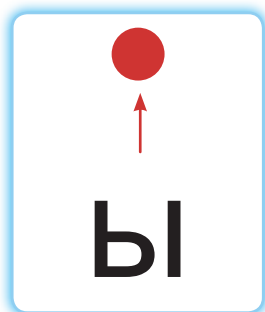
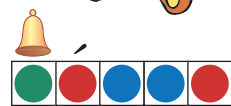
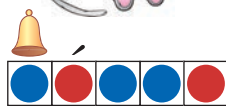
M

bl bl

M a

С Ы

С Ы

СЫ СІ

Л Ы

Л Ы

ЛЫ ЛІ

М Ы

М Ы

МЫ МІ

МЫ

МЫ
МЫ́-ла
МЫ́-лам

МЫ
МЫ́-лі
МЫ́-лі-лі

Мы са́мі МЫ́лі.

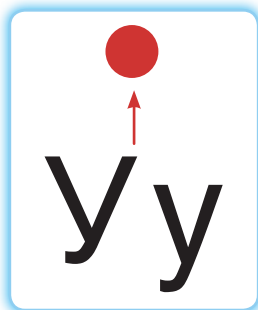
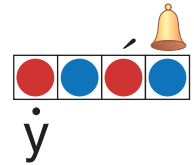
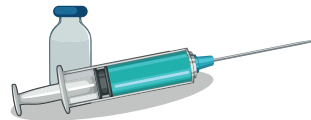
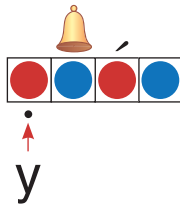
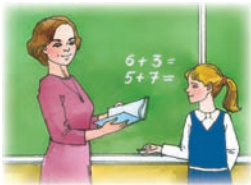
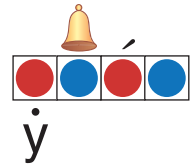
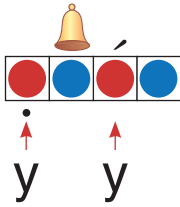
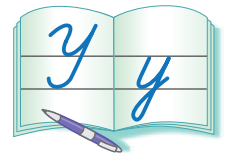
Мы са́мі МЫ́лілі.

Мі́ла сама́ МЫ́ла МЫ́лам.

Сі́ма сама́ МЫ́ла МЫ́лам.

Алі́са сама́ МЫ́ла МЫ́лам.

У-у-у!

Уá! Уá!

с у

с у

су

сы

сі

л у

л у

лу

лы

лі

м у

м у

му

мы

мі

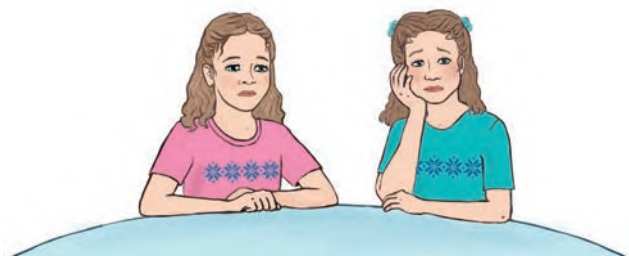

сум

мус

сум

У А́лы і Мі́лы сум.

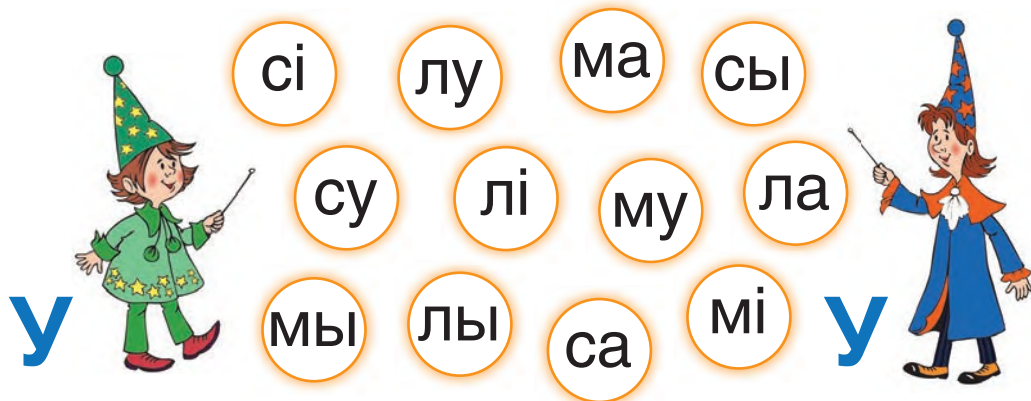

У ма́мы мус.

Мус у А́лы. Мус у Мі́лы. А сум?

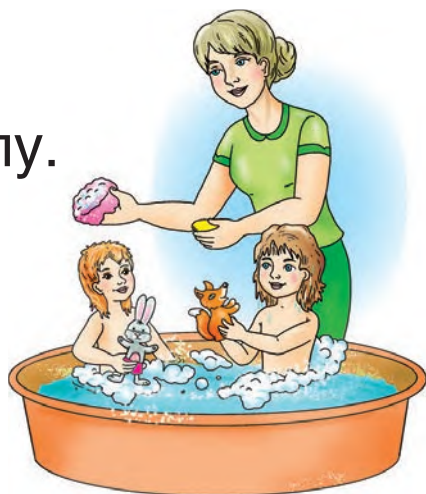
У Сімы і Алы ма́ма Аліса.

У ма́мы і мы́ла.

Ма́ма мы́ла Сіму і Алу.

А́ла мы́ла лісу́.

А Сі́ма мы́ла .

У Алісы мы́ла і ?

У Алы ліса́ і ?

У Сімы ма́ма Аліса?

Ма́мы

у ма́ма — .

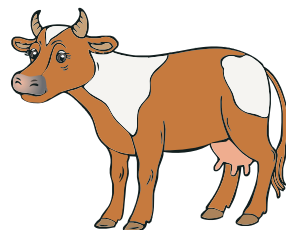
у ма́ма — .

у ма́ма — .

у ма́ма — .

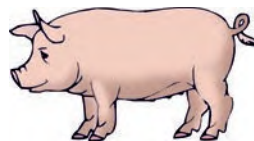
у ма́ма — .

у ма́ма — .

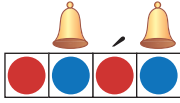
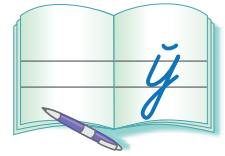

у ма́ма — .

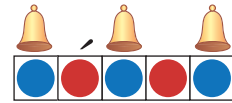

у ма́ма — .

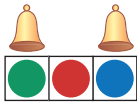

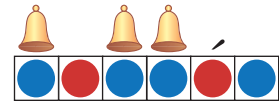
↑
y

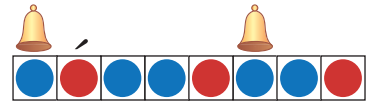
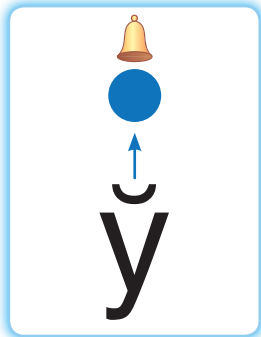
— — — а y

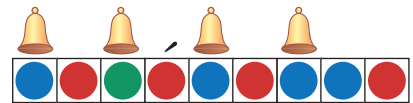
↑
y

— а y — y —

л а с — а y — а

м а л і — а y — а

іў
ліў
ыў
мыў

аў

аў

--	--

аў

--	--	--	--

Мы ў

.

Мы ў

.

Мы ў

.

Мы ў

.

У мамы

і

.

сам мыў

.

А

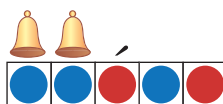
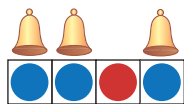
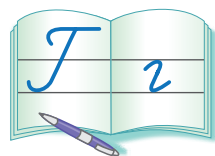

сам мыў

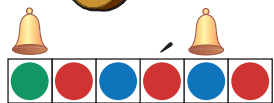
.

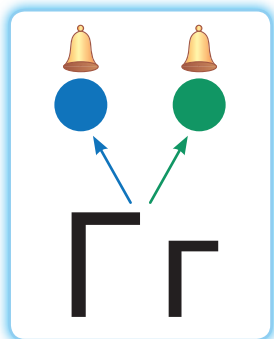

↑
Г

Г _ у _ а

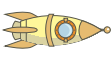
↑
Г

га гу гы гі

і	а	у	ы
гі	га	гу	гы
сі	са	су	сы
лі	ла	лу	лы
мі	ма	му	мы

гúсі лугі́ гáма лáсы
 гúслі гúлі гáмы галасы́

У Гáлі гúслі.

Мíла гáмы.

Гúлі-гúлі-гúлі!

Гúлі-гúлі-гúлі!

га ма лі ла ла
 гу са сі

	гі
--	----

	гі
--	----

	гі
--	----

	гі
--	----

га-га-га

і-га-га

галасы́

гаў-гаў-гаў

іа-іа-іа

с л м а і ы у ў г

У Гáлі гýсі,

і ў Сімы гýсі.

— Гýсі, гýсі!

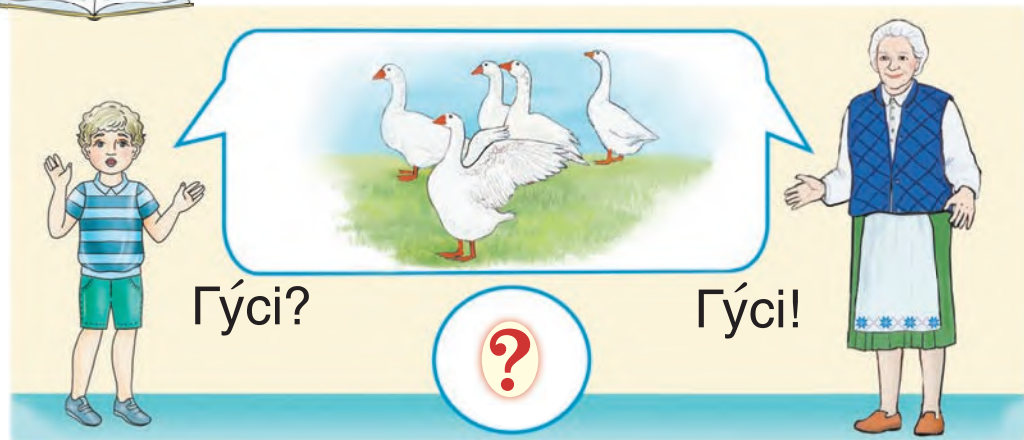
— Га-га-га́!

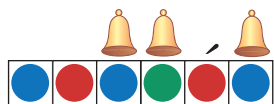
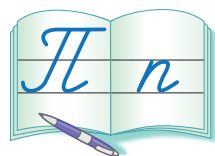

Гýсі і

— Гýсі, гýсі!

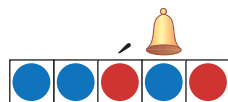
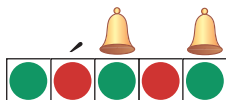
— Га-га-га́!

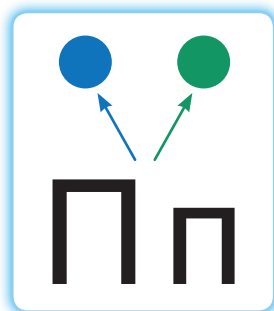
↑
п

п _ у _ _ и

↑
п

п _ _ _ ы

па

пи

суп — супы
пума — пумы
пуга — пуги

пума

пуга

лапа — лапы
лупа — лупы
ліпа — ліпы

Ліпа —

Пума —

ліла
паліла

Міла ліла . Міла паліла .

паліла
спаліла

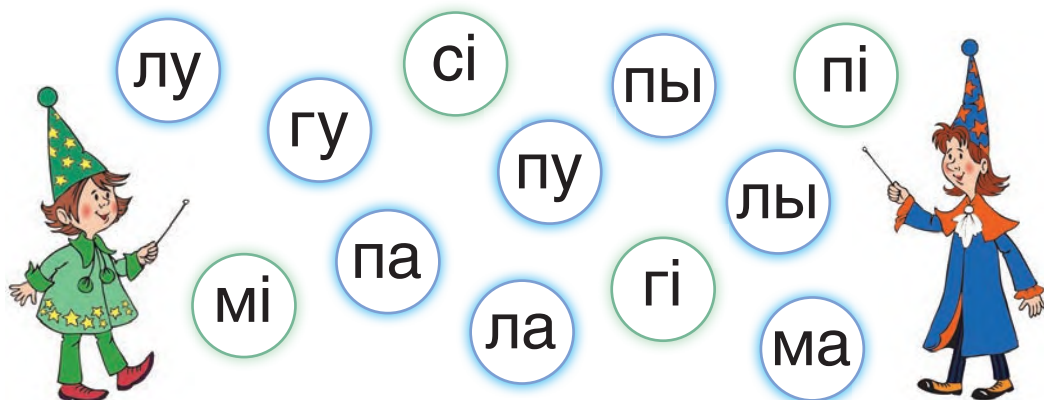

паліла ў

А Піліп?

ла́па
 лу́па
 лі́па
 ліса́
 лісы́
 лысы́
 ла́сы

АЛА

ПІЛІП

пі-саў

пі-са-ла

пі-са-лі

У Алы

. І ў Піліпа

А́ла піса́ла ў

Пілі́п пісаў у

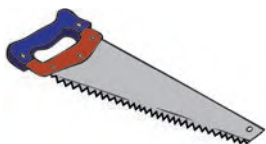

А́ла і Пілі́п
піса́лі ў

с л м а і ы у ў г п

піла́

піла́

У

Пілі́па піла́.

А́ла піла́

А́ла і Мі́ла пілі́

. А́ла піла́

Мі́ла піла́

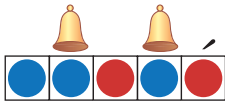
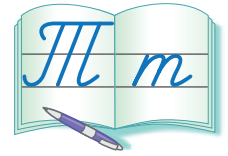
.

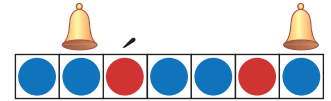
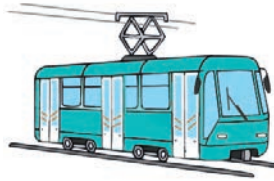
Пілі́п ма́лы. Пілі́п піў

ма ла

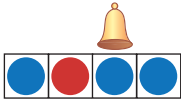

Т

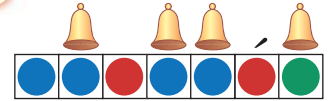

т а т а

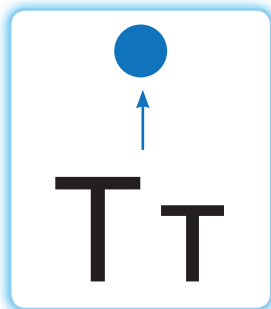

Т

Т

т а м а

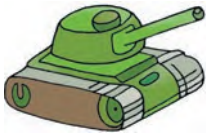

п

т

та

ту

ты

та́та

ты

ла́па

пліта́

лапа́та

та́ты

тут

ла́пы

пліты́

пала́та

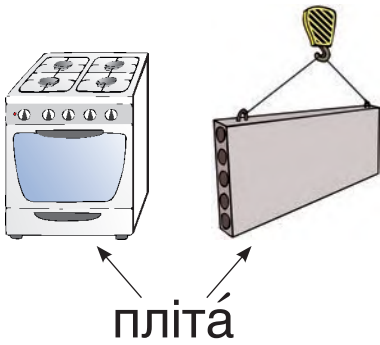
та́ту

там

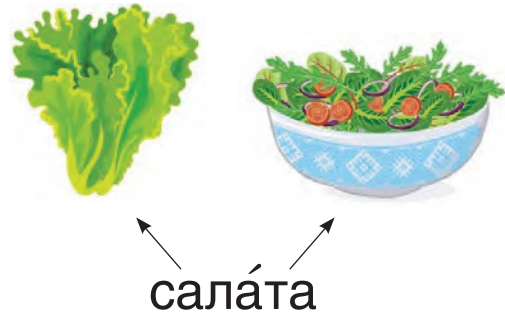
ла́пу

пліту́

сала́та

пліта́

сала́та

сала́та → са́ла

лапа́та → ?

ТУТ
↔

ПАТАП
↔

У Пілі́па Па́тап.
У Па́тапа ла́пы.
— Ла́пу, Па́тап!

— Па́тап, ла́пы!
Пілі́п сам мы́
ла́пы Па́тапу.

лі па та ты са
ла ма лі

Мáма, тáта і Áла —

Тáта Áлы —

— Мáма, там тáта!

— Áла, тáта — ас!

У тáты Агáты

Тáта Агáты —

У тáты Таíсы

Тáта Таíсы —

У тáты Пíліпа

Тáта Пíліпа —

с л м а і ы у ў г п т

та́та
та́таў

та́ты — та́таў

та́ты — та́таў

та́ты — та́таў

Та́та і Пілі́п

Пілі́п малы́.

Пілі́п ту́паў па :

туп-туп-туп.

— Пілі́п, тут матылі́!

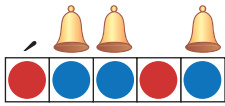
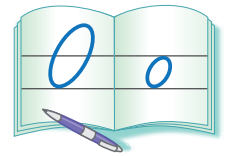
Пілі́п паспа́ў.

Та́та паі́ў Пілі́па .

Та́та Пілі́па,

а Пілі́п — та́ту.

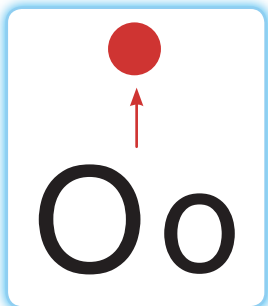

↑
О

↑
О

О
СО
ЛО
МО
ГО
ПО
ТО

О! Гó-о-о-о-л!

Огó! О-го-гó!

са	ла	ма	га	па	та
со	ло	мо	го	по	то

с л м а і ы у ў г п т о

СОМ
ЛОМ
ТОМ
МОЛ
ПОЛ
ПОТ
ГОЛ
ЛОГ

МОПС
МОСТ
ПОСТ
ТОСТ

оў
улоў
плоў
тоўсты

луг поплаў

У Олі мопс Лотас.
У Пóлі мопс Тóмі.

Улоў

Тóма: «Мáма, у тáты сом і ў Тóлі сом!»

Мáма: «О-го-гó, улоў!»

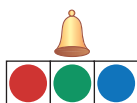
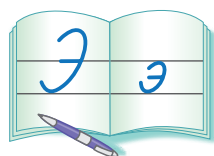
Тóма: «Сом тоўсты!»

У Тóлі . Там .
У сóты. Там .

Сóты

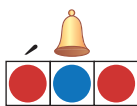

↑
Э

Э

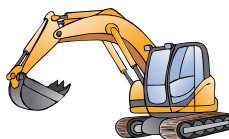

Э

↑
Э

СЭ

Э

ЛЭ

МЭ

ГЭ

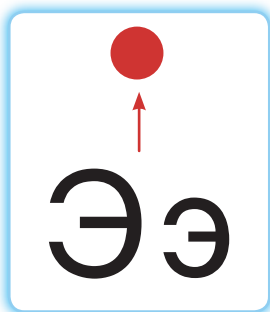
аптЭ

ПЭ

ТЭ

аптЭ

СЭ	ЛЭ	МЭ	ГЭ	ПЭ	ТЭ
СО	ЛО	МО	ГО	ПО	ТО

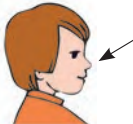

Элі гэта этап
 Эла гэты паэт
 Эма тэма тэмп
 Эму мэта стэп

стэла
 Стэла

Гэта , а гэта .

Гэта , а гэта .

Гэта , а гэта .

Эму, гусі — гэта ...

Ліса, малпа — гэта ...

Ліліі, алёэ — гэта ...

Суп, плоў — гэта ...

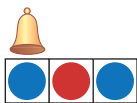
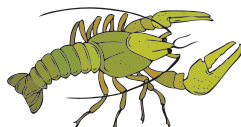
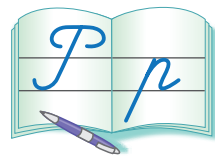

А гэта?

Гэты пусты́, а гэты ...

Гэты то́ўсты, а гэты ...

p

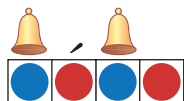
p a

pa

p o

po

p

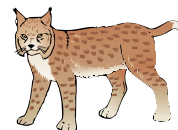
p y

py

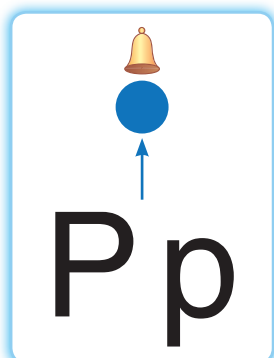
p ы

py

p э

pэ

мир
Mir

с л м а і ы у ў г п т о э р

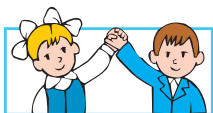
мо́ра
 го́ры
 ре́па
 ро́сы
 ро́гі
 гі́ры
 гі́ра
 ма́ра
 ма́ры
 ра́ма
 ра́мы
 па́ры
 по́ры
 раса́
 гара́

Гэ́та па́ра.

І гэ́та па́ра.

Мы па́ра.

І мы па́ра.

Пара́! Пара́!

? пара́?

Ї́гар і Піра́т

У Ї́гара Піра́т.

Піра́т: «Р-р-р-р-р!»

Ї́гар: «Піра́т, го́лас!»

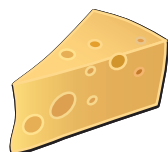
Піра́т: «Гаў-гаў-гаў!»

Ї́гар: «Піра́т, апо́рт!»

ро гі та ра са ма ры сі

ра	ма

сыр

торт

порт

?

Рóма

Íра

рот

гіры

Ры́та

Íгар

торт

гіра

Рыгóр

Ра́іса

порт

гіта́ра

Марáт

Лары́са

спорт

гітары́ст

У Рóмы гі-та́-ра.

У Рыгóра гіры.

Рóма — гі-та-ры́ст.

Рыгóр — .

с л м а і ы у ў г п т о э р

тры
тры́а

Íра, Ра́іса і Ры́та — тры́а.

У Íры і . У Ры́ты .

А ў Ра́ісы .

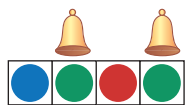
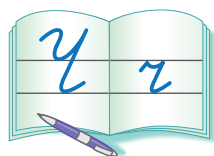
Тра-та-та́! Тра-та-та́! Гэ́та ры́тм.

рэ мі

сі

ч

ча

ча

чо

чо

чэ

чэ

ч

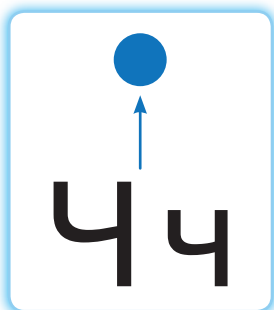
чу

чу

чы

чы

та

то

ту

ты

тэ

ча

чо

чу

чы

чэ

сыч

чóмга

чарóт

пчалá

час
чáсам

сыч
сычý

чóмга
чарóт

учóра
чýчала

пчалá
пчóлы

У густýм

сычý і сó .

Сыч малý. А са ?

Тут чарóт. Там чóмгí. Мы лічýлі
чóмгí. Палічý і ты! Тры? Чатыры? Чатыры!

чыта́ч
чыта́ў

чы́ста
чы́сты

ча́ста
ча́сты

ча-со́-піс
ча-со́-пі-сы

Чым?

Чаму́?

Чаго́?

чуў

чу́ла

чу́лі

чыта́ў

чыта́ла

чыта́лі

лічу́
лічы́ў
лічы́ла
лічы́лі

маўчу́
маўча́ў
маўча́ла
маўча́лі

Мар-га-ры́-та піса́ла лі́тару Ч.

Чым піса́ла Ры́та? У чым піса́ла Ры́та?

Мы чыта́лі.

А тым ча́сам Часла́ў

лічы́ў .

— Часла́ў, паўтары́!

Часла́ў маўча́ў.

Чаму́ маўча́ў Часла́ў?

с л м а і ы у ў г п т о э р ч

Чытачы́

Мы ў

Тут чатыры чытачы́: Тамара, Артур,
Часлаў і малы́ Тарас.

Учора мы чыталі і часопісы пра

. Тамара пра-чы-та-ла пра

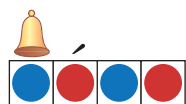
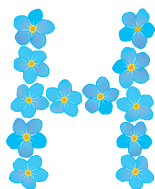
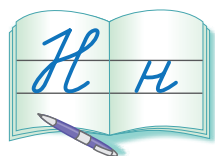
малпу. Часлаў пра-чы-таў пра тыгра.

Артур прачытаў пра пчол. А малы́

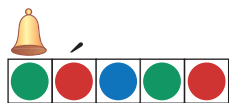
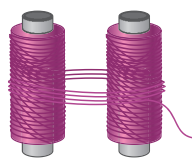
Тарас прачытаў часопіс «Тóпа».

Мы — чытачы́!

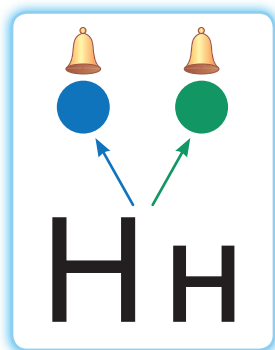

Н

Н

Н а

на

Н о

но

Н ы

ны

Н у

ну

Н э

нэ

Н и

ни

пара + сон = ?

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

ліў	гром	тры	маліны
паліў	гры-мо́-ты	унутры́	лімо́ны
пра-ліў-ны́	гры́м-нуў	там	анана́с
праліўны́	гры́мнуў	ра́птам	грана́т

палі́то ма́мы — ма́міна палі́то
 парасо́н ма́мы — ма́мін парасо́н

ма́мы — ма́міны

Гры́мнуў гром. Ра́птам паліў

А ў нас па-ра-со́-ны!

Ма́мін парасо́н сіні.

Та́таў парасо́н чо́рны.

А парасо́н Іны?

У нас анана́с, маліны і лімо́ны.

Лімо́н малы́, а анана́с .

Лімо́ны , а маліны .

На ма́ла малі́н, а на мно́га.

Лі́на
Алі́на
Галі́на
Палі́на

Марáт
Міро́н
Рамáн
Анто́н

І́на
Ні́на
На́та
Га́нна

Іры́на
Ары́на
Мары́на
Міла́на

Тут Га́нна і Алі́на.
У Га́нны анана́с.
— На, Алі́на,
анана́с.

— На, Га́нна,
парасо́н.
У Га́нны і Алі́ны
парасо́н.

У І́ны ма́лпа.
У Ні́ны по́ні.
Су́мна!

— На, Ні́на, ма́лпу.
— На, І́на, по́ні.
Усі́м ста́ла

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

СЫНЫ́

У ма́мы Галіны сыны́
Марáт і Міро́н.

Марáт малы́, а Міро́н .

Міро́н уста́ў ра́на, а Марáт — .

— На, Марáт, мы́ла!
На, Марáт, па́сту!

Марáт мыў і .

У Міро́на пла-сты-лі́н.

— На, Марáт, пластылі́н.

— Ура́, пластылі́н!

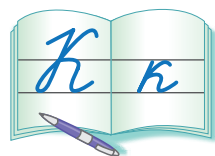

Гэ́та насаро́г Міро́на.

А гэ́та слон Марáта.

У Міро́на і Марáта мір.

↑
K

ki

ky

ko

ka

↑
K

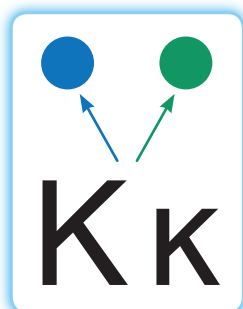
Гэта так?

Ку-ку!
Ку-ку!

Ко-ко-ко!
Ко-ко-ко!

Кар-кар!
Кар-кар!

карп
Карп

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

ка́са
ка́сы

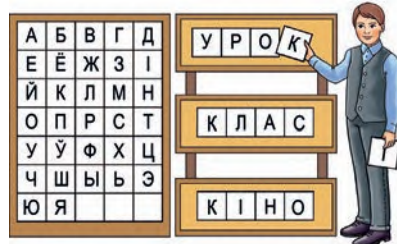
касá
ко́сы

ра́ма
кра́ма

расá
красá

кіно́
тэáтр

Гэ́та ка́сы

Гэ́та кра́ма.
Тут ка́са і чэ́к.
Кі́ра — касі́р.
Мы чака́лі чэ́к.
— Калі́ ла́ска, чэ́к!

Гэ́та клас.
Тут ка́са лі́тар.
У Кі́ма лі́тары.
— Калі́ ла́ска,
лі́тару **К** і лі́тару **І**.

Гэ́та ко́сы

У Ні́кі ко́сы,
а ў Лі́кі касá.
Касá — Лі́кіна красá.

Гэ́та рака́.
Тут касá.
Там ка́чкі і чо́мгі.

клас
уро́к
уро́кі

ко́ні
ко́нік
кні́га

мі́р
мі́рна
смі́рна

ста́рт
ска́-ча
стра-ко́-ча

Уро́кі

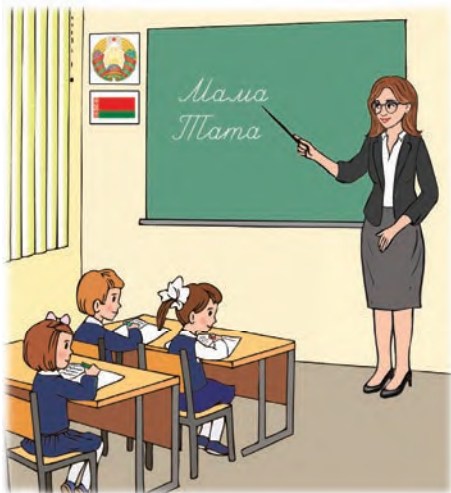
Гэ́та клас. У нас уро́кі.

Ка́са лі́тар, кні́га. Мы чыта́лі: ма-ма,
та-та. Гэ́та ўрок

У нас про́пісі. Мы а-ку-ра́-тна піса́лі
лі́тары. Гэ́та ўрок

5 мі́нус 2 ро́ўна тры. Ча́тыры — гэ́та
тры і Гэ́та ўрок

Ко́нік страко́ча. По́ні ска́ча. По́ні — гэ́та
ко́ні. Гэ́та ўрок

Смі́рна! На ста́рт!
Гэ́та ўрок

Ало́ўкі, па́р-тра́т.
Гэ́та ўрок

Лі́сты, пла́стылі́н.
Гэ́та ўрок

Но́ты. Ры́тм. Гэ́та
ўрок

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

Рáнкам Рыгóрка клікаў Кіры́ла на гóрку.

Канікулы

У нас **канікулы**. Мы гуртам на гóрку!

У **Кары́ны**, **Кіры́ла**, **Рыгóркі** і **Акса́ны** сáнкi. Кіры́л катаў Кары́ну. Рыгóр катаў Акса́ну. Пóтым...

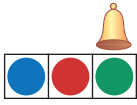
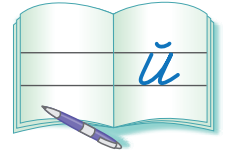

Мы — мастакі!

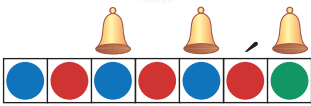
У Мікі́ты партрэ́т Міла́ны.

У Міла́ны партрэ́т Мікі́ты.

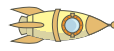
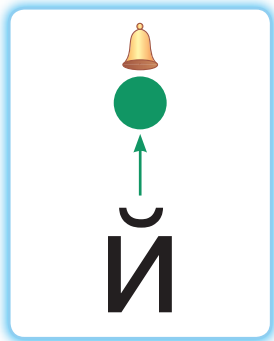

↑
Й

↑
Й

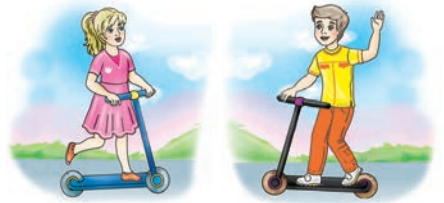

гай
чай
май
мый
рый
чий
мой
той
рой
кйй

Ой-ой-ой!
Ай-ай-ай!

Гэ́та мой край.

Гэ́ты са-ма-ка́т си́ні,
а той — чо́рны.

— Ки́рыл, тры-ма́й
мой самака́т!

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

ма́йка ча́йка са́йка
 ↙ ↗ ↘ ↘
 ла́йка га́йка (rabbit)

чыта́й	чака́й	ігра́й	трыма́й
рату́й	пачака́й	пайгра́й	патрыма́й

Мой Рой

Мы ў га́і. Са мной Рой. Рой — ла́йка.

Ра́птам крык:

— Ой-ой-ой! Пчо́лы! Там пчалі́ны рой!

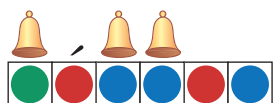
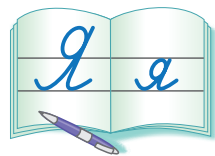

— Рой, рату́й ма́лога!

— Ма-лай-чы́-на, Рой! Ла́пу! Трыма́й па-ча-сту́-нак!

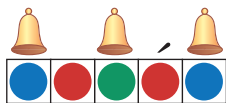

я

я

на
но
ны

я

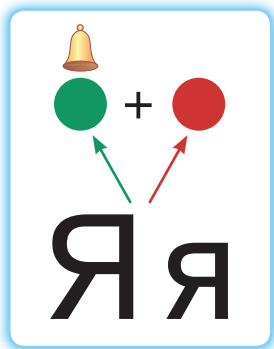
якар

яно́т

ялі́на

ма + = ма^як

Я — чаму́чка!

Чаму́ маяк? Які як?
Як? Які? Яка́я? Які́я?

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

Ян Я́на Ра́я Яго́р
Я́нка Яни́на Ма́я Яго́раўна

Гурто́к

У нас класны гурто́к «Ча́роўныя ма́скі».
Мы — ма́льця а́рты́сты.

— Я — Яго́рка!

— Я — Я́нка!

— Я — Я́на, а яна́ — Ра́я.

Кіраўні́к гуртка́ — Лі́лія Яго́раўна.

У нас па-ста-но́ў-ка. У Я́ны ма́ска ма́лпы. У Я́нкі ма́ска сло́ніка. У Ра́і ма́ска папуга́я. Ма́ска Яго́ркі — яно́т.

Якія я́ркія ро́лі!

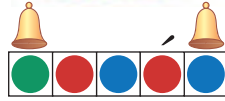
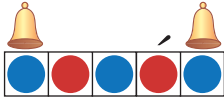
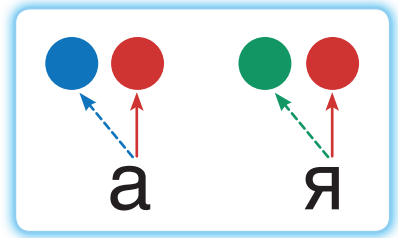
У каго́ якія ро́лі?

Ма́ска Я́нкі — яно́т?

Ма́ска ма́лпы ў Ра́і?

У каго́ ма́ска папуга́я?

ла́сун

ля́сун

ла	ля
ма	мя
са	ся
па	пя
на	ня

ма́ла
мя́ла

ла́сы
лясы́

са́ла
сяло́

ма́ма
маму́ля
маму́ся

та́та
тату́ля
тату́ся

ня́ня
Ля́ля
Ли́ля

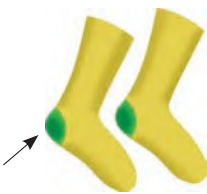
Я́на
Я́ня

А́ся
А́ля

Га́ля
Та́ня

О́ля
По́ля

То́ля
Ко́ля

пя́ткі, пяты́

кату́
па пяту́

наступáлі
на пя́ткі

Кату́ па пяту́ — малы́ рóстам.
Гном кату́ па пяту́.

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

ім'я́	сястра́	ласяня́	парася́	ягня́
няма́	тапо́ля	лісяня́	гусяня́	сланяня́

У лісьі лісяня́.

У лася́ ласяня́.

У слана́ сланяня́.

У каго́ гусяня́?

У каго́ парася́?

А ў каго́ ягня́?

Прачытай і паўтары!

О́ля — сястра́ По́лі. По́ля — сястра́ О́лі.

Каля́ тапо́лі ла́ўка.
Там ма́ма. У ма́мы
ка-ля́-ска. Там маля́я
О́ля.

Сястра́ О́лі — По́ля.

У По́лі ска-ка́л-ка. По́ля ска́ча.

О́ля спа́ла, а тут уста́ла.

О́ля пла́ча:

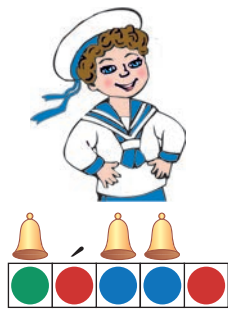
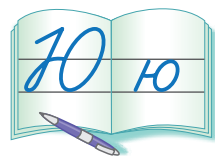
— Уа-уа, уа-уа!

По́ля кача́ла каля́ску:

— Спі, спі, О́ля! Спі,

спі, ся-стры́-чка!

Ю

уЮн

Юрók

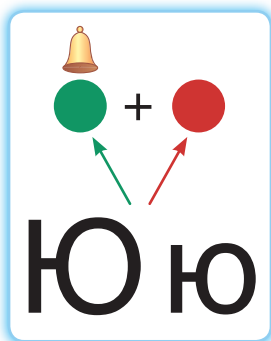
Ю

Юка

Юнак

 Прачытай і паўтары!

УЮн Юркі ў раку Юркнуй.

Юркі Юрók па гóлли скок-паскók.

У Юлі Юка, у Кіры крókус.

Юны
Юнак

Юнга
Юрки

Ют
Каюта

Юра
Юрый

Юнга

Юрый — юнга. Юнга — самы юны марак.
Каюта — пакой юнги. Тут чыста. Юнак
сам мыў каюту.

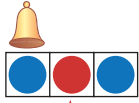
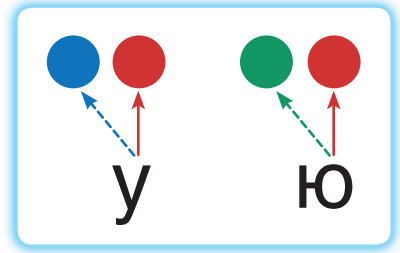
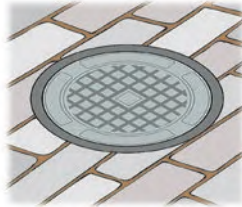
У Юрыя папугай Піня.
У Піні паілка і корм.
Чутны крык папугая:
— Піня — матр-р-р-ос! У Піні якар-р-р!

Капітан па-клі-каў юнгу на ют.
Юнга прыняў пост.

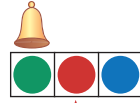

Капітан:
— Прама! Трымай курс на маяк!
Юрый лойкі і спры-тны.
Юнга — ма-лай-чы-на!

ЛУК

ЛЮК

Гэта лук. Стоп! Тут люк!

мус

мю́слі

лю́ты

салю́т

пурга́

пю́рэ

лю́-стра

лю-сте́р-ка

гуса́к

гю́йс

Лю́ся

Ню́ра

лу	лю
му	мю
су	сю
гу	гю
пу	пю
ну	ню
ку	кю

Гэта
лю́стра.

І гэта
лю́стра.

А гэта
люсте́рка.

У пакой Люсі лю́стра на сто́лі.
Каля акна́ стол. Там люсте́рка.

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

юны
юннат
юннаты

Юля
Юлія
Юліяна

юрк
юркнуў
юркнулі

клік
усклік
усклікнуў

У гаі

Тата, Юра і Юля гулялі ў гаі.

Юра гукáў Юлю, а Юля гукáла Юру.

Раптам тата паклікаў Юлю і Юру:

— Юра! Юля! У гóлли асіны юркі!

— Яны́ такі́я ма́лыя? — спытаў Юра.

— Так, — кіўнуў тата.

— Які́я яны́ мі́лыя! —

усклікнула Юля.

Юркі юркнулі ў

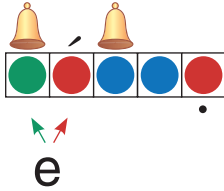
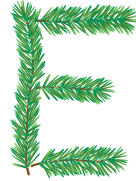
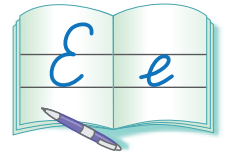
Юннаты

Юра і Юля ста́лі юн-на́-та-мі.

Юра пакарміў уюно́ў.

Юля паліла́ ю́ку.

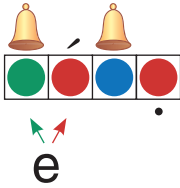

Я ем
мюслі.

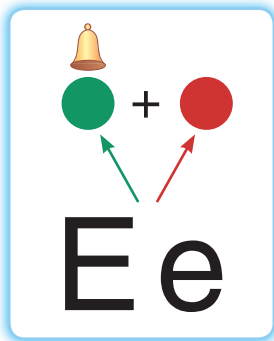
Ягор еў
мус.

Люся ёла
пюрэ.

Юля ёла
суп.

Мальія ёлі салáту і мяса.
Сма́чна!

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

ем
паём

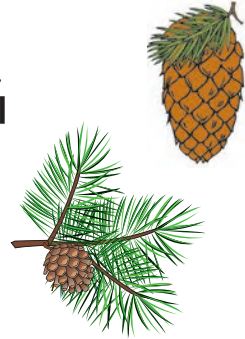
еў
паеў

эла
паэла

элі
паэлі

У сасны́ і э́лкі ко́лкія галі́нкі.
Іго́лкі ў э́лкі каро́ткія. Які́я яны́
ў сасны́?

У сасны́ малы́я.
Які́я яны́ ў э́лкі?

Лясны́я ласу́нкі

Каля́ э́лак мно́га ма-сля-ко́ў. На суку́
э́лкі — . Яна́ трыма́е малы́ масля́к.
Гэ́та яé ласу́нак.

Тут і ласі́. Яны́ такса́ма
на-тра́-пі-лі на ро́ссып
масляко́ў.

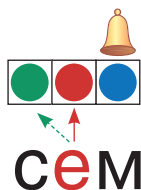
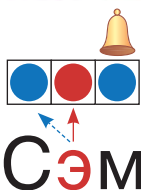
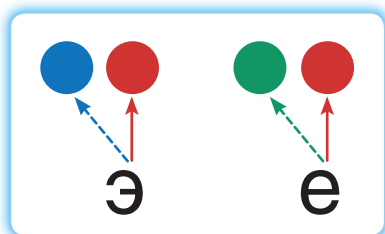

Стары́ масля́к — ласу́нак
слімака́. Сма-ка-та́!

Чый ласу́нак стары́ масля́к?
У каго́ малы́ масля́к?

ГЭТЫ
ГЕТРЫ

СЭНС
СЕАНС

ПЭУНЫ
ПЕУНИ

СОНЕЙКА
СОНЕЧНЫ

КАРЭТА
РАКЭТА

КРЭКЕР
КЕГЛІ

СЭ	СЕ
ЛЭ	ЛЕ
МЭ	МЕ
ГЭ	ГЕ
ПЭ	ПЕ
НЭ	НЕ
КЭ	КЕ

ГЭНА
ЛЭРА

СЭУ
СЭЛА

СЭЛІ
ПЕРАСЭЛІ

АРЭЛІ
КАРУСЭЛІ

У пАрку

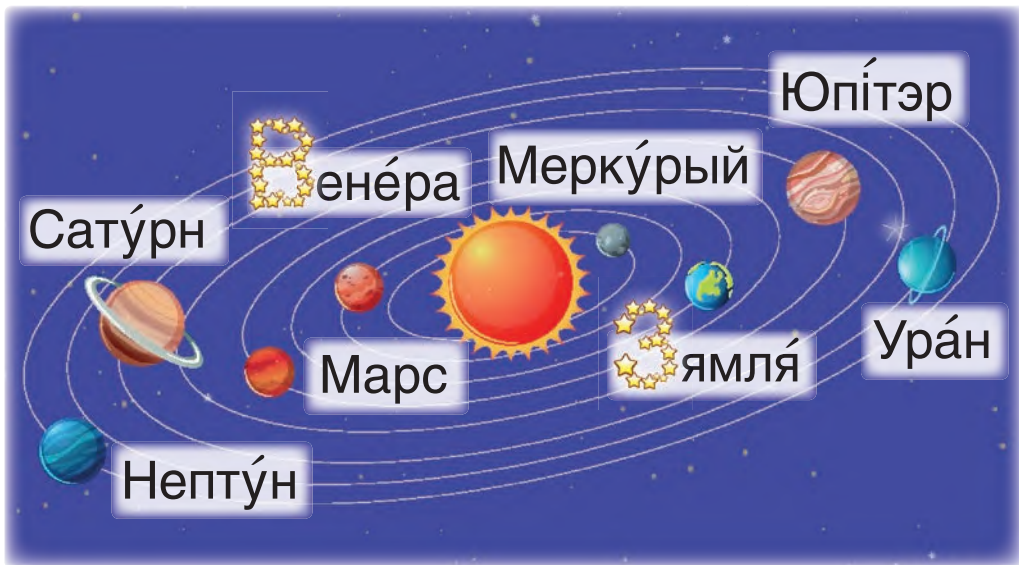

Лэра і Гэна ка-та-лі-ся на карусэлі. Лэра сэла на каня, а Гэна — на сланá. Пóтым Гэна сеў у ракету, а Лэра — у карэту. Пасля гэтага Лэра і Гэна пе-ра-сэ-лі на арэлі.

Яны катáліся і смя-я-лі-ся.

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

Планеты Сoнечнай сiстэмы

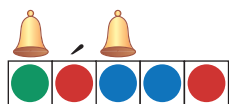
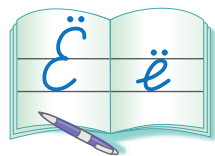
Сны Пётрыка

Кoсмас — гэта ма́ра Пётрыка. У яго мно́га кнiг пра кoсмас. I сны такса́ма пра кoсмас. У сне Пётрык — ка-сма-на́йт. Яго раке́та пра-ля-та́-е ўсю Га́лактыку. Пятро́ лята́е на планеты Мер-ку́-рый, Марс, Юпiтэр, Сатúрн, Ура́н i Нептýн.

раке́та
каме́та
плане́та

ё

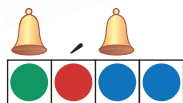
ён

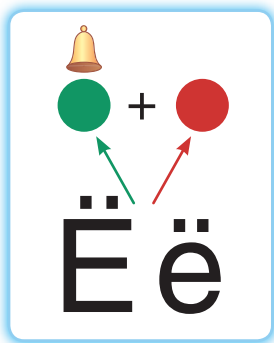
ёга

ёгурт

ё

ён

мой

яна́

мая́

яно́

маё

яны́

мае́

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

Як ра́на ўста́ла
со́ней-ка!

Ты маё
со́нейка!

Ма́ма люля́ла ма́ло́га сы́на і пе́ла яму́:
«Лю́-лі, лю́-лі! Спи, маё со́нейка!»

Ге́на тэм-пе-ра-ту́-рыў і пла́каў. Як
су́мна!

Ма́ма пасла́ла та́ту ў аптэ́ку па ле́кі,
а Але́нку — у кра́му.

Тату́ля купіў ле́кі, а Але́нка — ё́гурт.

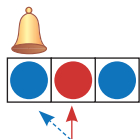
Ге́ну напаі́лі сі-ро́-пам. Ё́н су-па-ко́-іў-ся.

По́тым ма́ма і Але́нка
пяклі па́нчыкі. Усе́ е́лі
па́нчыкі і пілі ча́й. А малы́
Ге́на еў ё́гурт і піў морс.
Як прыёмна!

Чаму́ Ге́на пла́каў?
Чым яму́ памо́г та́та?
Як памага́ла Але́нка?

НОС

лѐн
клѐн
клѐнік

анѐл
імѐны
сѐмы

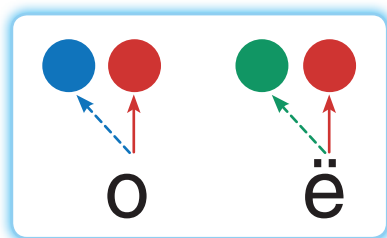
НѐС

мѐў
сумѐт
сумѐты

сѐнняя
сѐлета
сѐлетні

палѐт
самалѐт
лѐтчык

плѐс
плѐск
усплѐск

ло	лѐ
мо	мѐ
со	сѐ
го	гѐ
по	пѐ
но	нѐ
ко	кѐ

Парк гісторыі Сула́

Сѐнняя ў нас пра-гу́л-ка ў маѐнтку Сула́. Тут парк, рэ́чка Сула́, пако́і, ста́йня і ган-ча́р-ная май-стэ́р-ня.

Гэ́та ста́йня.
У ста́йні ко́ні.

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

Пётр пёк курыны акуляры
Лёня пекар кўрнік акуліст

Пётр — пекар.
Пірагі ў Пятра — смаката!
Учора ён пёк кўрнік.
А сёння Пётр пячэ смачныя кулічы.

Лёля — урач-акуліст.
У яе на прыёме Лёня.
— На, Лёня, акуляры!

Аляксей — пілёт. Сёння
ў палёт. Яго лёгкі самалёт
на лётным полі. Аляксей
сеў у самалёт. Старт!

Пятля.

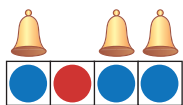
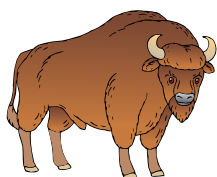
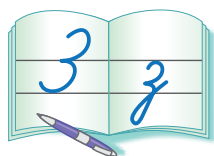
Горка.

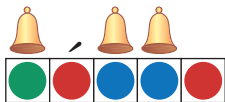
Піке.

Аляксей — лётчык-ас!

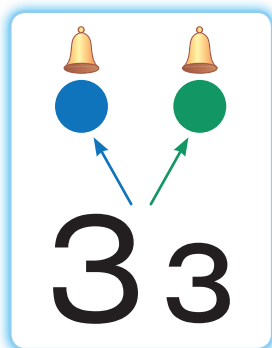

3

3

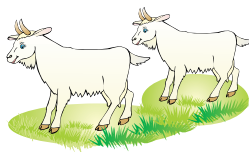
за

зу

зо

зы

зя - зю

зя

зе

зи

зё

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

ко́зы	узо́р	зя́мля	зя́юля
каза́	узо́ры	змя́я	зала́ты
казё́л	узо́рны	зме́й	зялё́ны

магазі́н — кра́ма — кніга́рня

Та́та купі́ў Зі́не ў кніга́рні кні́гу. У ё́й мно́га ма́люнкаў і ка́зак. Зі́на пра́чыта́ла ўсе ка́зкі. Па́тым яна́ сама́ скла́ла ка́зку і нама́лява́ла яе геро́яў.

Каго́ намалява́ла Зі́на?

Знатакі́ ка́зак

На ўро́ку мы ўспа-мі-на́-лі ка́зкі. Наза́р расказа́ў ка́зку «Каза́-маню́ка». Яна́ пра казу́. Зо́бя расказа́ла ка́зку «Не сі́лай, а ро́зумам». Га́эта ка́зка пра селя́ніна і .

Але́нка расказа́ла ка́зку «Кот Ма́ксі́м». Га́лоўны́ геро́й гэ́тай ка́зкі — кот. За́тым Ле́ня расказа́ў ка́зку «Казё́л і .

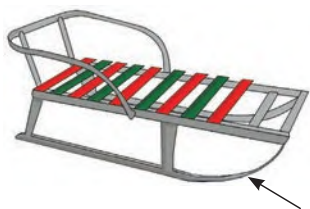
Пра каго́ гэ́та ка́зка?

за | зо | зы | зэ | зу | зі | зя | зю | зе | зё
са | со | сы | сэ | су | сі | ся | сю | се | сё

каласы́ — ко́лас
гала́сы — го́лас

маразы́ — маро́з
палазы́ — по́лаз

Гэта санны **по́лаз**.
Ён з металу.

Гэта змяя **по́лаз**.
У яе на спіне ўзо́ры.

У заапа́рку

Сёння **Казі́мір** і **Лі́за** тра́пілі з ма́май і та́там у **заапа́рк**. **Казі́мір** назіра́ў за **казу́лямі**. **Лі́за** карміла траўкай **казля́нят**, **казу́** і **казла́**. Ма́лыя казля́няты скака́лі каля казы́.

Ма́ма і та́та **паказáлі** **Казі́міру** і **Лі́зе** **грызунóў**.
Заты́м усё **назіра́лі** за зме́ямі ў тэ-ра́-ры-у-ме.

По́тым **Казі́мір** і **Лі́за** ра́зам ката́ліся на по́ні па заапа́рку.

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

Заапа́рк

але́ні

асё́л

яно́т

ягуа́р

леў

каа́ла

казу́ля

кенгуру́

ло́ры

лему́р

мака́ка

гары́ла

ча́пля

пеліка́н

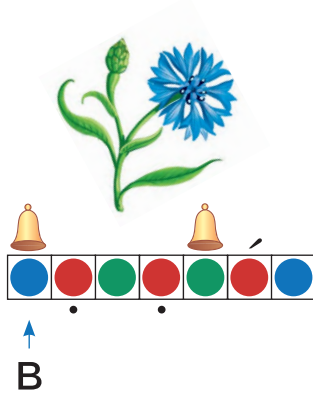
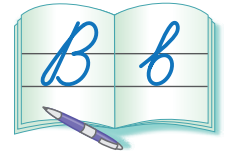
каза́рка

амазо́н

Пыта́нні. У каго капыты?
У каго ро́гі? У каго клыкі?
У каго сума́к? У каго кры́лы?
У каго ла́пы з пе-ра-по́н-ка-мі?

ва

ва́за

во

воўк

ву

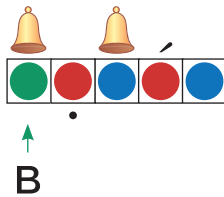

ву́чні

вы

вы́мпел

ві

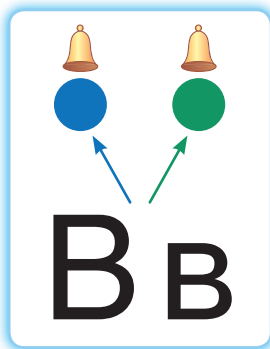

ві́лы

ве

ве́ер

вя

вясёлка

вё

вёска

Назаві сем
ко́лераў вясёлкі.

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

Віта́лій
Віталі́на

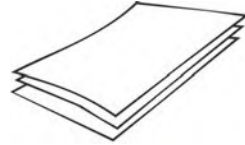
Вале́рый
Вале́рья

Ві́ктар
Вікто́рыя

Васі́лій
Васілі́на

Выста́ва малю́нкаў

У нас лісты́, ало́ўкі і
Мы ма-ля-ва́-лі,
ма-ля-ва́-лі
і на-ма-ля-ва́-лі!

Іва́н намалява́ў а-ква́-ры-ум.
Васі́лій намалява́ў вёску і вóзера.
Варва́ра намалява́ла ва́зу і званóчки.
Вікто́рыя намалява́ла со́нейка і вясёлку.

Гэ́та выста́ва малю́нкаў.

Чы́е гэ́та малю́нкі?

Гэ́та малю́нак Ва́ры? Гэ́та малю́нак Ві́кі?

Гэ́та малю́нак Ва́ні? Гэ́та малю́нак Ва́сі?

экскурсія | запускалі | вы-пра-ві-лі-ся
экспанаты | запланавалі | па-зна-ё-мі-лі-ся

У Мінску

Ранкам мама, тата, Варвара і Віталій выправіліся ў Мінск. Яны запланавалі экскурсію ў музей гісторыі вайны.

У музеі мама, тата, Варвара і Віталій пазнаёміліся з рознымі экспанатамі. Пóтым усе разам гулялі па парку Перамогі. Тата і сын запускалі па-вэ-тра-на-га змея.

Пасля экскурсіі ў Мінск засталіся прыёмныя ўспаміны.

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

Помнікі героям

У нас мно́га по́мнікаў воінам, якія загінулі ў вайну́. У святы тут мно́га кветак і вянокў, гром салю́таў. Сла́ва воінам! Мы па́мятаем герояў!

Ма-ну-ме́нт Перамо́гі
ў Мíнску

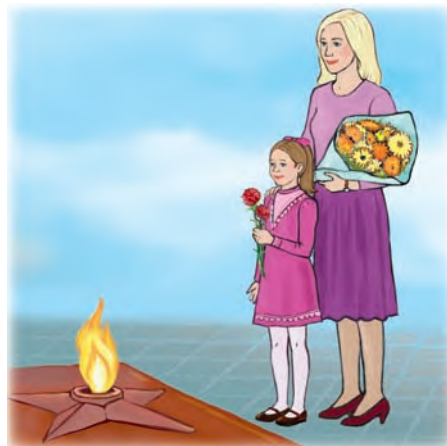
Курга́н Сла́вы
каля Мíнска

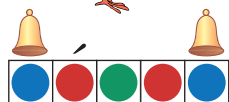
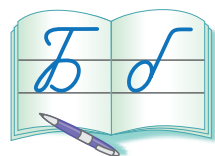

Якія по́мнікі воінам-героям
у тваім краі?

Ве́рачка і ма́ма
каля Ве́чнага агню́.

б

Ба

Бу

Бо

Бэ

Бы

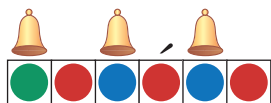
ба

бу

бо

бэ

бы

б

БОМ

бэз

буквар

Бя

Бю

Бё

Бе

Бі

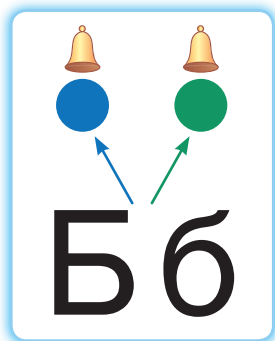
бя

бю

бё

бе

бі

Бім

безэ

бяляк

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

сябар
сябры
сяброўка

беларус
беларусы
беларуска

блакіт
блакітны
блакітныя

Мы — беларусы

— Я — беларус.

— А я — беларуска.

Мы любім свой край.

Тут вялікія **блакітныя** рэкі
і азёры, **бяскрайнія** палі і
лугі, **зялёныя** лясы.

Сімвалы Беларусі — васілёк, бусел
і зубр.

Мы ганарымся **Беларуссю**.

Беларускі арнамент

Гэта беларускі ручнік. На ім
ар-на-мент.

Колеры ручніка — бэлы,
сіні, чорны, чырвоны.

Гэты малюнак беларускага
арнаменту — сімвал мамы.

Вы ўбачылі сімвал мамы ў буквары?

ба | бо | бы | бэ | бу | бі | бя | бю | бе | бё
 па | по | пы | пэ | пу | пі | пя | пю | пе | пё

супы́ — суп | рэ́па — рэ́пка
 зу́бы — зуб | ры́ба — ры́бка
 грыбы́ — грыб | ба́ба — ба́бка

ба́бка

Любі́мыя ўну́кі

У бабу́лі Вэры чатыры ўну́кі: Бары́с, Ві́ктар, Іга́р і Іва́н. Усе́ — лю́бі́мыя!

Ра́нкам уну́кі памага́лі бабу́лі. Ві́ктар паліва́ў яблыні. Іга́р кармі́ў каро́ву. Бары́с і Іва́н май-стра-ва́-лі лаўку.

Стамі́ліся ўну́кі. А ў бабу́лі бліны́ гато́вы. Усе́ селі за стол.

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

— Каму́ бліны́ са смя-та́-най?
— Каму́ бліны́ з ва-рэ́-ннем?
— Каму́ бліны́ з мя́сам?
— Каму́ бліны́ з тва-ра-го́м?
— Нам, нам, калі́ ла́ска!
Бабу́лі прыёмна, і ўну́кам прыёмна.

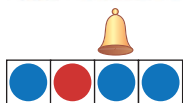
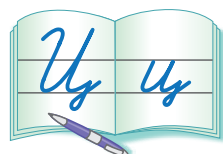
Іва́н еў бліны́ са смята́най. Бары́с еў бліны́ з ва́рэннем. Ві́ктар еў бліны́ з мя́сам. Іга́р еў бліны́ з твараго́м. А бабу́ля е́ла бліны́ з ма́слам. Усі́м сма́чна!

Уну́кі ў бабу́лі Ве́ры кла-па-тлі-вы-я і ве́-тлі-вы-я.

А вы клапатлівыя?
А вы ветлівыя?

Ц

ца́цкі

цукéркі

Ц

ца

цу

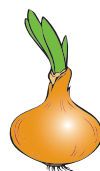
цы

цо

цэ

цэ́гла

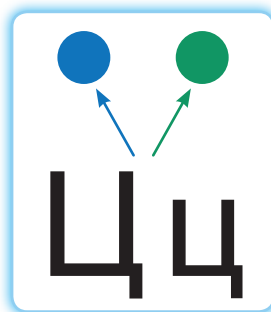
цыбу́ля

яйцо́

танцо́р

Гэта сі́мвал со́нца.

Гэта сі́мвал вясны́.

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

ме́сяц	суні́цы	пі́ца	ву́-лі-ца
та́нец	чарні́цы	сэ́рца	ра́-ні-ца
ра́нец	клубні́цы	ме́сца	ву-ча-ні́-ца
кане́ц	брусні́цы	пра́ца	на-стаў-ні-ца

Ма́ма і Святла́нка ў цы́рку.
Яны́ занялі свае́ ме́сцы.

На арэ́не па-яў-ля-е-цца
клоўн. Усі́м ве́села!

Клоўн зніка́е за кулі́самі цы́рка.

Паяўля́юцца па-ве́-тра-ны-я гі́мна́сты.
Яны́ ўзніма́юцца на трапе́цыі вы́сока ўго́ру.
Віртуо́зны нумар! Бра́ва!

По́тым з-за кулі́с паяўля́юцца ма́лпы
з самака́тамі. Яны́ лоўка ката́юцца па
арэ́не цы́рка. Малайчы́ны!

У канцы́ пра-гра́-мы зноў
выбяга́е клоўн. Ё́н прапану́е
ўсі́м цукеркі. Сма́чна!

та то тэ ту ты
ця цё це цю ці

кот — ко́цік
рот — ро́цік

мост — мо́сцік
куст — ку́сцік

цір	Ці́ма	це́мны	го́сці
цялё	Ві́ця	ціка́вы	гасці́ная
це́ця	Ка́ця	цві́сці	гасці́нец
це́тка	Пе́ця	зацві́сці	гасці́нцы

гасці́нец

Цётка прывэ́зла
смáчны гасці́нец.

Аба́пал гасці́нца
раслі́ тапо́лі і кле́ны.

Го́сці

У Ві́ці і Пе́ці го́сці.
Гэ́та це́тка Ка́ця, сястра́
ма́мы, і яé сыно́к Ці́ма.
— Пры́віта́нне!
— Віта́ем вас!

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

Ві́ця, Пе́ця і Ці́ма гуля́лі з ца́цкамі ў сваім пако́і. Ма́ма і цётка Ка́ця размаўля́лі ў гасці́най.

По́тым усё вы́-пра-ві-лі-ся на прагу́лку ў парк. Ві́ця, Пе́ця і Ці́ма за-пу-ска́-лі самале́цік. Ці́кава.

Пасля прагу́лки ўсе пілі чай з пасці́лой і цу-ке́р-ка-мі.

На разві́танне цётка Ка́ця сказа́ла:

— Быва́йце, лю́быя!

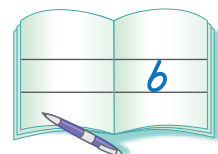
— Чака́ем вас! — вы́гукнуў Ці́ма.

— Быва́йце!

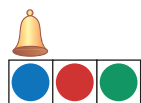

Як вы сустрака́еце гасце́й? Як вы віта́еце гасце́й пры сустрэ́чы? Які́я сло́вы вы гаво́рыце на разві́танне?

Прачытай. Працягни па ўзоры.

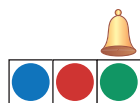

ЛОСЬ

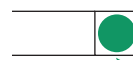
каты — кот гусі — ...
самы — сом рысі — ...

Якое вѳйсце?

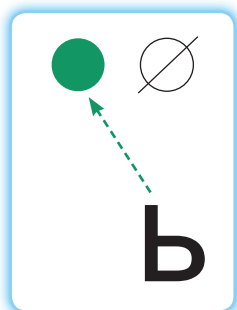
КОНЬ

я ю ё е і

?

л н с з ц
ль нь сь зь ць

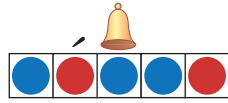

Параўнай!

кон	рыс	вўгал	стол
конь	рысь	вўгаль	столь

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

 по́лка

 по́лька

гу́кі ≠ літа́ры

Ча́му?

во́сень
во́сеньські

лі́пень
лі́пеньські

га́лка
га́лька

ля́лька
лю́лька

кі́лька
канькі́

то́льки
сто́льки

ба́цька
бацькі́

пе́сенька
пе́сенькі

Альбіна і Кузьма́

У ма-ле́нь-кай Аль-бі́-ны ёсць вялікі кот Кузьма́. Маля́я кла-по́-ці-цца пра яго́. Ра́ніцай Альбіна наліва́е катú малака́ ў міску і заве́ яго́:

— Кузьма́, кіс-кіс-кіс!

Кузьма́ есць і му́ркае:

— Мур-р-р! Мур-р-р!

Увеча́ры Альбіна гуля́е з катом, а по́тым ко́рміць яго́ кілька́й. Кузьма́ есць і зно́ў заця́гвае:

— Мур-р-р! Мур-р-р!

Ён спява́е сваю́ пе́сеньку Альбіне.

Яка́я лі́тара закры́та малю́нкамі?

палу́ — палы́

салю́ — салы́

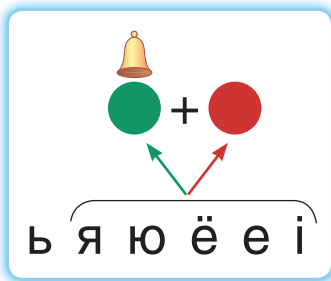
Параўна́й!

Я палу́ кве́ткі.

Я салю́ бу́льбу.

Я палы́ю кве́ткі.

Я салы́ю .

ья
ью
ье
еі

Улья́на
пралью́
павілье́н
атэлье́

Ле́ра
Вале́ра
валье́ра

Каля́ валье́ры
Вале́ра і Ле́ра.

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

Юныя танцоры

Ульяна і Янка — сябры. Яны танцоры. Праз месяц вы-сту-плé-нне. Пасля ўрокаў Ульяна і Янка разам рэ-пе-ці-ру-юць свой бальны танец.

Мама Ульяны май-стру-е касцюм сваімі рукамі. Уля апранэ бальную сукенку. У валасы яна ўпляце яркую кветку. У Янкі ёсць бэлая сарочка, пояс і бабачка. Касцюм з ка-мі-зэль-кай яму заказалі ў атэльэ.

У зале льецца музыка. Ляцяць у вальсе Ульянка і Янка. Як прыёмна назіраць за юнымі танцорамі!

Які танец рэпеціравалі Янка і Ульяна?

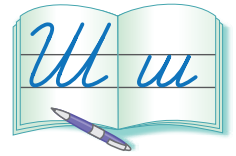

Ці бывае лотаць чырвонай?
Чаму так атрымалася?

лотаць

Ш

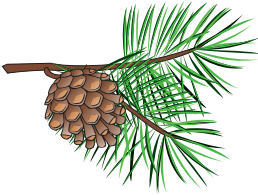
ша

шар

шашá

Ш Ш

шу

шóрты

мЫШЫ

шы

шо

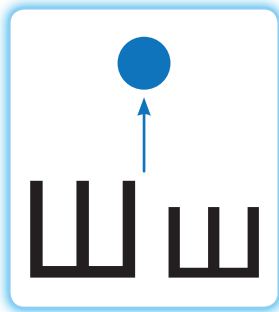

кашúля

кíшэнь

шэ

кош

кóшык

кóшка

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

наш	ваш	шы́шкі	шпак
на́ша	ва́ша	ша́шкі	шпакі́
на́шы	ва́шы	пту́шкі	шпако́ўня

У вавёрки малёнькія ву́шкі, а ў сланá вялікія ву́шы.

У ко́шкі мя́ккая шэ́рстка. А ў яка́я шэ́рсць?

У бегемо́та каро́ткая шы́я. А ў яка́я шы́я?

Прыйшла́ вясна́. Прыгрэ́ла со́нейка. Раста́ў снег. Вось-вось прыля́цяць шпакі́. Гры́ша і Але́сь вы́рашылі змайстрава́ць пту́шкам шпако́ўні.

Гры́ша вы́пілаваў акура́тныя загато́ўкі. Але́сь старáнна змацава́ў загато́ўкі ў тры шпако́ўні. Ю́ныя майстры́ павэ́сілі шпако́ўні на старо́й гру́шы.

Прыля́цэ́лі шпакі́ і заня́лі сваё ўту́льныя кватэ́ры. Усю́ вясну́ і ле́та пту́шкі спява́лі звонкія пэ́сні Гры́шу і Але́сю.

шкóла	пéршы клас	сшы́так
шкóль-ні-ца	пер-ша-клá-сні-ца	сшы́ткі

Яша
 Міша
 Ма́ша
 Да́ша
 Па́ша
 Са́ша
 Лу́ша
 Лёша
 Алёша
 Гры́ша
 Натáша

рашы́	раша́й	шукáй
рашы́ў	раша́ў	шукáў
рашы́ла	раша́ла	шукáла
рашы́лі	раша́лі	шукáлі

Першаклáснiца

Ма́ша — шкóльнiца. Сёлета ўвóсень яна пайшла ў пéршы клас. Яна — першаклáснiца.

Ма́ша вúчыцца чытаць, пісаць, лічыць і рашаць. Ёй усё цiкава. У Ма́шы шмат кнiг. Гэта «Буква́р», «Матэма́тыка», «Чалавéк і свет».

У Ма́шы ёсць прóпісі і сшы́ткі. Малáя вучанiца акура́тна пiша лiтары, лiчбы, слóвы і ска́зы. Ма́ша старáнна вúчыцца ў шкóле. А ты?

Чаму́ яшчэ вúчаць у шкóле?

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

шкóла
шкалá

Якáя шкóла?
Што ёсць у шкóле?

Нáша шкóла
У шкóле

Чытáй! Шукáй!

Шо

Шу

Шы

Ша

Шэ

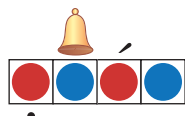
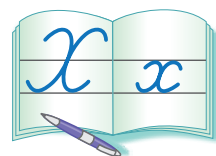
? У яко́га гно́ма сiнiя шóрты, шэ́рая камiзэ́лька i сiнiя ша́пка? Яко́га ко́леру ў яго́ шкар-пэ́-ткi?

? У яко́га гно́ма зялёныя штаны́, шэ́ры свiтар i зялёная ша́пка? Яко́га ко́леру ў яго́ шкарпэ́ткi?

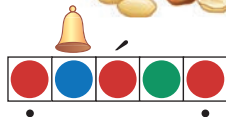
? У яко́га гно́ма зялёныя шóрты, камiзэ́лька ў клéтку i бэ́лая кашу́ля? Яко́га ко́леру ў яго́ шкарпэ́ткi?

Апiшы́ гно́маў Шо i Шэ.

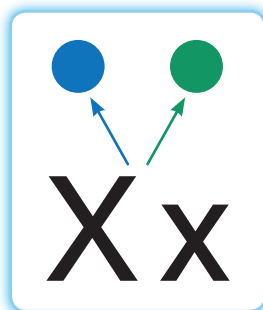

x

x

Ax! Ox! Yx! Эx!

мех

хор

хакэй

хурма

У Беларўсі шмат храмаў.

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

храм		хма́ра		хвілі́на		Хрысці́на
хлеб		хма́рка		хмуры́на		Хрысці́нка

Гульня «Рэха»

Смех — мех, мех, мех.		Хма́ра —
Схапі́ць — піць, піць, піць.		Хва́ля —

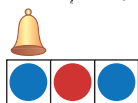
Хма́рка-квэ́тка

На клумбе ў Хрысці́ны раслі́ рэ́зныя квэ́ткі. Яна́ пало́ла і паліва́ла іх. У вольную хвілі́ну Хрысці́нка назіра́ла за хма́рамі.

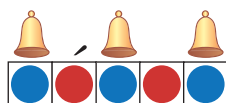
Не́як ра́нкам Хрысці́на пры-кмé-ці-ла хмуры́нку, яка́я ўвесь час змяня́лася. Яна́ напаміна́ла то хрызантэ́му, то рамо́нак, то вало́шку. Гэ́тая хма́рка назіра́ла за квэ́ткамі на клумбе і паўтара́ла іх абры́сы.

Хрысці́нка прывéтна памаха́ла руко́й ма́лой хма́рцы. Та́я набыла́ абры́с рукаві́чкі. Так хмуры́нка павіта́лася з Хрысці́нкай.

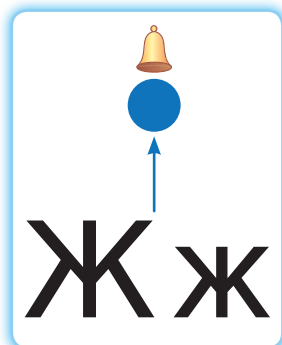

Ж

Ж

жа

жу

жи

жо

жэ

жа́ба

во́жык

жаўру́к

жы́та

жэ́ле

кажу́х

Жук, жа́ба, жо́раў, жаўру́к,
во́жык — гэ́та жыве́ла.

Хто живе́ ў ле́се?
Хто живе́ на ба́ло́це?
Раскажы́ Жэўжыку.

жаўру́к
жа́варанак

жо́раў
жураве́ль

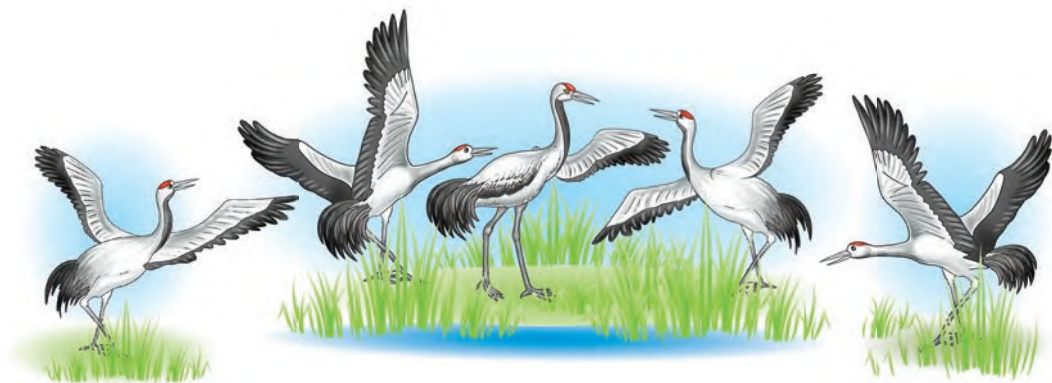
го́жы
прыго́жы

Як па-іншаму называецца жо́раў?
Як па-іншаму называецца жа́варанак?

Жураўлі

Жураўлі — вельмі прыгожыя птушкі. Яны́ высóкія і мо́цныя. Між пту́шак жо́равы — лёпшыя танцо́ры. Вельмі хóраша гэтыя пта́хі та́нцуюць ра́ніцай. Спача́тку яны́ кла́няюцца, распу́скаюць кры́лы. Пóтым злята́юцца ў круг і ска́чуць. Жураўлі бы́ццам гуляюць у вясёлюю гульню́.

Назіра́ць за іх та́нцамі ціка́ва. Але заўва́жыць гэтых пту́шак няпрóста. Яны́ жыву́ць на балóтах у глухі́х мясці́нах.

жы жа жо жу жэ
шы ша шо шу шэ

кашы́ — кош
нажы́ — нож
гаражы́ — гара́ж

карашо́к — карашкі́
ражо́к — ражкі́
кружо́к — кружкі́

Што лішняе? Чаму?

ры́жык

мухамо́р

смаржо́к

сырае́жка

ру́жа

ажы́ны

жураві́ны

маро́шка

Хто лішні? Чаму?

чыж

стрыж

смоўж

жаўна́

Скажы́ іна́кш!

сцю́жа — маро́з

жму́ркі — хо́ванкі

смоўж — сліма́к

жаўна́ — ...

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

Ла́стаўкі, жа́варанкі,
жураўлі́ — пералётныя
пту́шкі. Усе́ яны́ вóсенню
ляцяць у в́ырай, а вясно́й
вярта́юцца.

Пёршымі з в́ыраю вярта́юцца жаўрукі.
Іх сустрака́юць пёсенькай-замо́вай:

Жаваро́начкі, прыляціце,
Цёпла лёцейка прыня́сіце!

Журавіны

На бало́це жураўлі́ным
Мы шука́ем
Журавіны.

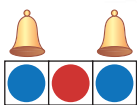
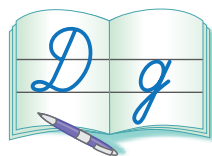
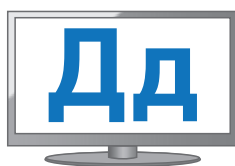
Журавіны мы збіра́ем —
Вам, сябры́,
Такса́ма ра́ім.

Уладзімір Мазго.

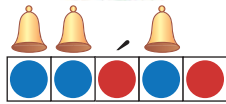

Чаму́ бало́та назва́на жураўлі́ным?
Чым кары́сныя журавіны?

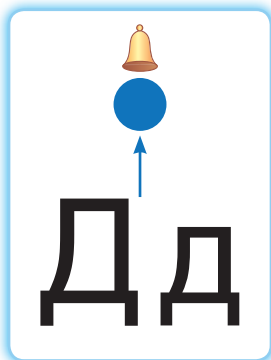

д

Д

да

ду

ды

до

дэ

дудá

дудáчка

далóнь

дэсэ́рт

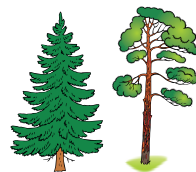
до́лька

дыва́н

дро́вы
дрéвы

Гэты сімвал —
дрéва жыцця.

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

вада́
во́ды

ве́ды
ве́даць

доўгі
доўгія

ро́дны
ро́дная

Рэкі Беларусі

У роднай Беларусі многа рэк. Усе маюць свае назвы.

Самыя буйныя рэкі Беларусі — Днепр, Нёман, Буг, Прыпяць, Сож, Бя-рэ-зі-на.

Днепр — адна з галоўных рэк Еўропы. Днепр цячэ па Беларусі, Украіне і Расіі.

Нёман — адна з доўгіх рэк. Нёман нясе свае воды па Беларусі, Літве і Расіі.

Вілія — самая звілістая рака.

Якія яшчэ рэкі Беларусі ты ведаеш?

Заданне. Даведайся, якая назва ў ракі твайго роднага краю. Чаму ў яе такая назва?

ды да до ду дэ
ты та то ту тэ

платы́ — плот
плады́ — плод

сады́ — сад
сляды́ — след

клéтка
кля́дка

ка́дка
ду́дка

Якія бываюць сло́вы?

Слоў са́мых ро́зных
у мо́ве багáта.

Ро́дныя сло́вы —
ма́ма і та́та.

Му́дрыя сло́вы —
ро́зум, вучэ́нне.

Сма́чныя сло́вы —
торт і пячэ́нне.

Ціка́выя сло́вы —
вы́думка, ка́зка.

Ве́тлыя сло́вы —
быва́й, калі ла́ска.

Якія яшчэ́ бываюць сло́вы?

Якія до́брыя сло́вы ты ве́даеш?

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

Ніначцы баліць

Скакала Ніна па хатце, скакала і выцяла ножку аб услон. Ніна аж на падлогу села ад болю. Схапіла-ся за ножку, але не заплакала.

А Пётрык раптам на ўвесь голас як загалосіць.

— Што з табою? —
кінулася да яго маці.

— Баліць.

— Што?

— Ножка ў Ніны баліць, — зарумзаў ён, **размазваючы** слёзы.

Маці і Ніна смяюцца, а Пётрык плача.

Васіль Хомчанка.

Чаму смяліся маці і Ніна?

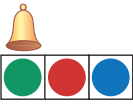
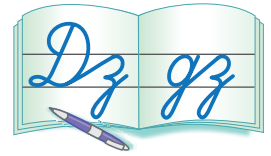
Чаму плакаў Пётрык?

Ці можна назваць яго добрым, чутым?

салодкая казка

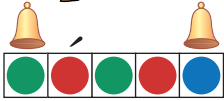
ДЗ

Дзіця

Дзед

ДЗ

Дзюба

Дзённік

Дзядзя

Дзяў-чын-ка

Дзік
Дзяцел
Дзвёры

Дзень
Дзянёк
Дзянькі

Дні тыдня

Сем дзён — гэта тыдзень. Панядзелак, аўторак, серада, чацвёр, пятніца, субота, нядзеля — гэта дні тыдня. Нядзеля — выхадны дзень. А якія астатнія дні?

Адкажы на пытанні.

Які дзень ідзе за панядзелкам?
Які дзень ідзе пасля нядзелі?

Выканай заданне.

Пералічы дні тыдня ў адваротным парадку.

Месяцы года

Колькі месяцаў у годзе? Палічы!

снежань
студзень
люты

сакавік
красавік
май

чэрвень
ліпень
жнівень

верасень
кастрычнік
лістапад

Адкажы на пытанні.

Які першы месяц года? Які апошні?
У якім месяцы ты нарадзіўся?

дзі дзя дзю дзе дзё
ці ця цю це цё

Íпуць медзь бацька
Пры́пяць мядзвѣдзь дзядзька

радзі́ма лю́дзі падзе́я На́дзя
Радзі́ма сусѣдзі надзе́я Надзе́я

Белару́сь — на́ша Радзі́ма. Сталі́ца
Белару́сі — го́рад Мінск. Гарады́ Брэст,
Віцебск, Гро́дна, Го́мель, Магілёў, Мінск —
а-бла-сны́-я цэ́нтры Белару́сі.

Мала́я радзі́ма — го́рад ці вёска, дзе
ты на-ра-дзі́ў-ся.

Сталі́ца — галоўны го́рад дзяржа́вы.

Сло́вы

Няма́ святле́йшых слоў —
ВЯСНА́, РАДЗІ́МА, МА́ЦІ!

Ля сэрца іх трыма́йце
І паўтара́йце зноў...

Няма́ радне́йшых слоў.

Данута Бічэль.

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

Радзі́ма

— Вось мая радзі́ма, —
Ка́жа бра́ту Дзі́ма.
Той яго́ пыта́е:
— Дзе яна́? Яка́я?
— Вёска, рэ́чка, по́ле
Ды зялёны гай —
Гэ́та ўсе́ радзі́ма,
Наш цудо́ўны край.

Ві́ктар Кудлачоў.

Дзі́на сказа́ла:
— Радзі́ма — гэ́та краі́на,
на́ша дзяржа́ва.

Ула́дзік сказаў:
— Радзі́ма — гэ́та дом і ўсе́
наво́кал.

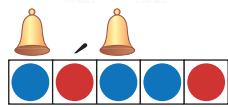
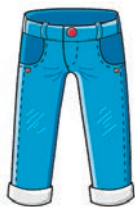
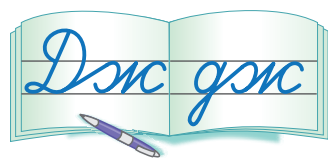
Даві́дзік сказаў:
— Радзі́ма — гэ́та ма́ма,
та́та, дзед і бабу́ля.

Дзяні́с і На́дзя сказа́лі:
— Радзі́ма — гэ́та мы і ўсе
на́шы лю́дзі!

Што тако́е Радзі́ма? Як ты ду́маеш?

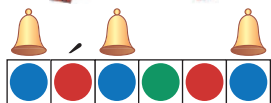
ДЖ

ДЖЭМ

джáла

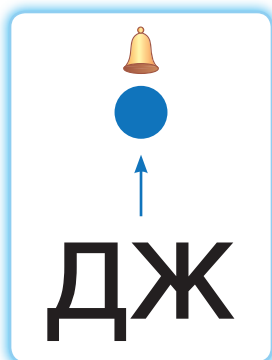
ДЖ

Джýлі

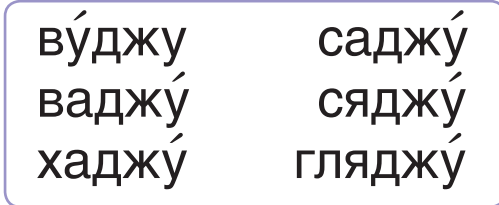
джýнгли

джóнка

дóжджык

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

джа джо джу джэ джы
 ча чо чу чэ чы

но́чы — ноч
 дажджы́ — дождж
 ураджáй
 ураджáйны

Дажы́нкі — свята ўраджа́ю.
 Белару́сы адзнача́юць яго́
 ў дзень заканчэ́ння жніва́.

Дума́й і называ́й!

ага́рджэ — плот	⋮	куса́ць
дождж — ...	⋮	лівень
ураджáйны — ...	⋮	урадлівы
джа́ліць — ...	⋮	

Смоўж

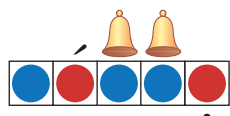
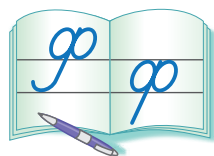
Ра́іць пчо́лка смаўжу́:
 — Уцяка́й ад дажджу́,
 Ад дажджу́ і гро́му
 Уцяка́й дадо́му.
 Смоўж смяе́цца:
 — Дом жа свой
 Я заўжды́ нашу́ з сабо́й.

до́ждж
 до́жджык
 дажджы́
 дажджы́нка
 дажджаві́к
 дажджлі́вы

Хведар Жычка.

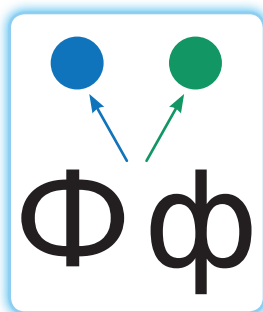

Ф

Ф

- фа
- фо
- фэ
- фу
- фы
- фи
- фя
- фю
- фе
- фё

фанта́н

фо́рма

футбо́л

куфэ́рак

фе́я

фи́ялка

дама
смарт
тэле

ФОН

фру́кты
садави́на

флаг
сцяг

фу́тра
шу́ба

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

фо́кус
фо́кусы
фо́куснік

фігу́рны
фігуры́ст
фігуры́стка

фо́та
фато́граф
фатагра́фія

Фігуры́сты

Мы ката́емся на лёдзе
І адны́, і ў караго́дзе.
Уладзімір Мацвее́нка.

Фато́граф

На лаўцы ца́цкі се́лі ў рад.
Бяру́ я фо́та-а-па-ра́т.
Усім смя́яцца прапа́ну́ю.
Ува́га, я фа-та-гра-фу́-ю!

Ніна Галіноўская.

Ці ве́даеш ты, кім працу́юць бацькі?
Чым яны́ займа́юцца? Будаўні́к, прадаве́ц,
настаўні́к, музы́кант, маста́к, журналі́ст,
прагра́міст, шафёр, фато́граф, футба́ліст,
фігуры́ст, фо́куснік...

Любы́ заня́так ціка́вы. Усе́ прафе́сіі
ва́жныя. Яку́ю прафе́сію абра́ць? Ці ёсць
у цябе́ ма́ра?

к й я ю е ё з в б ц ь ш х ж д ф

фла га жы фа ка
 мін ра ра ра фэ

Дапамажы Жэўжыку рашыць задачу!

Сябры Фаіна, Фэдзя і Анфіса — аднагодкі.

Дзень нараджэння Фаіны ў сакавіку.

Дзень нараджэння Фэдзі ў снежні.

Дзень нараджэння Анфісы ў студзені.

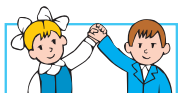

Хто з сяброў старэйшы?

Хто малодшы?

Хто старэйшы за Фаіну?

Хто малодшы за яе?

— Віншую цябе з днём нараджэння!

Жадаю табе поспехаў у вучобе!

— Дзякуй вялікі! Частуйся, калі ласка!

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

«Салодкія» фабрыкі нашай краіны

У Беларусі шмат заводаў і фабрык. Усім добра вядомы «салодкія» фабрыкі нашай краіны. Тут робяць розныя ласункі.

У Мінску ёсць фабрыкі «Камунарка» і «Слодыч». Там вырабляюць цукеркі, суфлё, шакалад, пякуць пячэнне, вафлі.

У Гомелі ёсць фабрыка «Спартак». Яна вядома шакаладам, карамеллю, тортамі, пячэннем і пірожнымі.

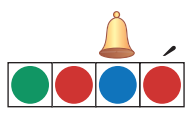
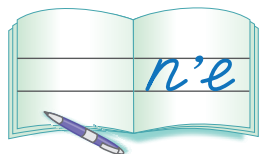
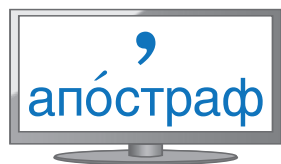
Мармелад, зефір, пасцілу, халву, ірыс вырабляюць у Бабруйску і Нароўлі.

Смачныя вырабы беларускіх фабрык заўсёды на сталё.

Даведайся, якія фабрыкі і заводы ёсць у тваім родным краі. Людзі якіх прафесій там працуюць?

п я р о

ья ю е ё ы
'я 'ю 'е 'ё 'і

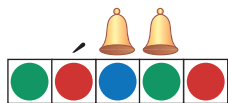
Будзь уважлівы!

сэмя

купэ

бур'ян

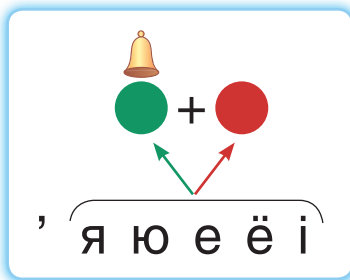
п е р ' е

сям'я

куп'ё

бур'ян

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

лі	пі	бі	éхаў
лье	п'е	б'е	аб'éхаў
лью	п'ю	б'ю	ад'éхаў
льём	п'ём	б'ём	пад'éхаў

Прачыта́й аб'я́ву вераб'я́.

Ма́р'я	пад'éзд	сузо́р'е	надво́р'е
Да́р'я	пад'ём	сур'ёзна	камп'ю́тар

На́ша дру́жная сям'я́ —
 Гэ́та та́та, ма́ма, я,
 А яшчэ́ Дзям'я́н і Ян,
 Ба́бка Ма́р'я, дзед Ма́р'ян.

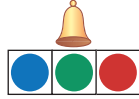
А яка́я ў́ цябе́ сям'я́? Раскажы́.

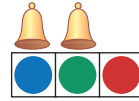
Яка́я сям'я́ ў́ хлопчы́ка?

к й я ю е ё з в б ц ь ш х ж д ф

Параўна́й!

п'е

ўе

Будзь ува́жлівы!

ўі

ўе

ўю

ўё

ўя

саўе́

саўю́

саўём

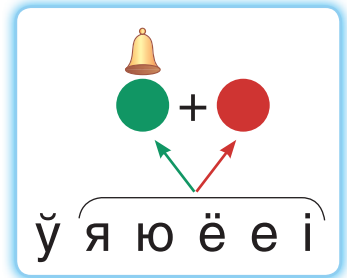
саўяце́

салаўі́

салаўю́

салаўём

салаўя́мі

Паўтары́ правільна і ху́тка!

Ілья́ Салаўёў любіць спэвы салаўёў.

Авяр'ян Вераб'ёў ко́рміць зэрнем вераб'ёў.

Калі́ так гаво́раць?

Заліва́цца салаўём — гавары́ць прыго́жа.

Вераб'ю́ па кале́на — вельмі ме́лка, неглыбо́ка.

Дзе вераб'ю́ па кале́на?

с л м а і ы у ў г п т о э р ч н

Вераб'і

Вераб'і знаёмыя ўсім. Чародкі вераб'ёў
можна сустрэць у любым двары. Вераб'і
жывуць усюды: у горадзе
і ў вёсцы, у полі і ў лесе.

Вы назіралі за вераб'ямі?
Не? Дарэмна.

Гэта вельмі цікава!

Пёр'е ў вераб'я шэрае або бурае.

Кароткія лапкі вераб'ёў без каленяў.
Таму хадзіць гэтыя птушкі не ўмеюць.
Яны скачуць адразу на дзвюх нагах.

Купаюцца вераб'і ў лужыне ці ў пяску.
Так яны чысцяць сваё пёр'е.

Вераб'і ўюць гнёзды з
галінак дрэў, сухой травы,
пуху і моху. Самыя смелыя
вераб'і часта ладзяць сваё
гняздзёчкі паміж пруткоў
буслянак.

Што вас зацікавіла ў паводзінах
вераб'ёў?

к й я ю е ё з в б ц ь ш х ж д ф

Вінш́уем!

Вы ўжо вы́вучылі ўсе літары!

Што ве́даеце пра літары гало́сных гу́каў?

● ← а у о э і ы

іры́с
уро́к

эльф
о́рдэн

ало́э
тэа́тр

со́ус
паэ́т

●● ← я ю ё е

я́ма
ю́нга

э́лка
ё́лка

ма́як
каю́та

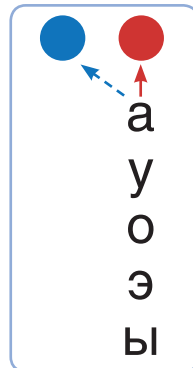
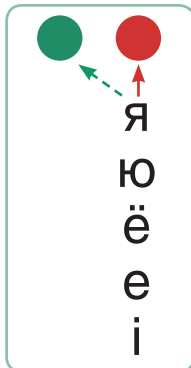
фае́
рае́н

ь
'
ў

●● ← я ю ё е і

лю́
п'ю́
саю́

сям'я́
кап'ё́
салаўі́

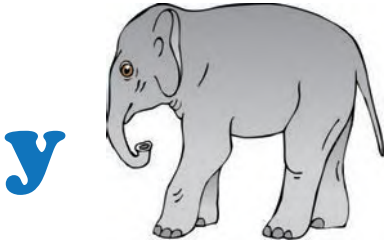

Разгадай рэбусы і прачытай словы.

МЭБЛЯ

100 л

.....

РАСЛІНЫ

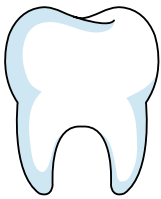
г

.....

бу

ЖЫВЁЛА

р

к

ь

і=о

БУДЫНКИ

Ш

Х

С=А

В

РАКА

П

ВОЗЕРА

Ч

Прачытай сло́ва. Складзі з яго літар но́выя сло́вы. Хто больш?

Ж

а

в

а

р

а

н

а

к

Ад навукі спрытнеюць рукі.

Прачытай і даведайся!

Калі ўсе літары стаnúць у патрэбным парадку, атрымаецца АЛФАВІТ, або АЗБУКА.

Алфавіт

Аа

а

Бб

бэ

Вв

вэ

Гг

гэ

Дд

дэ

Ее

е

Ёё

ё

Жж

жэ

Зз

зэ

Іі

і

й

і нескладовае

Кк

ка

Лл

эл

Мм

эм

Нн

эн

Оо

о

Пп

пэ

Рр

эр

Сс

эс

Тт

тэ

Уу

у

ў

у нескладовае

Фф

эф

Хх

ха

Цц

цэ

Чч

чэ

Шш

ша

ы

ы

ь

мяккі
знак

Ээ

э

Юю

ю

Яя

я

Бачыць вока далёка, а розум — яшчэ далей.

А́збуку для славя́н ствары́лі браты́ Кіры́л і Мяфодзі́й шмат гадо́ў таму́.

У даўня́я часы́ літары ме́лі іншы́я на́звы.

Прачыта́й на́звы пер́шых лі́тар.

А

аз

Б

бу́кі

В

ве́дзі

Заданні для знаўцаў.

1. Які́ сказ зашыфрава́ны ў на́звах гэтых лі́тар алфаві́та? Выкары́стай ключ-памо́чник.

Аз — я.

Букі — літары.

Ведзі — ве́даць.

2. Які́я літары дапамаглі́ ўтвары́ць сло́ва «а́збука»?

Прачыта́й і даве́дайся!

Сло́ва «**алфаві́т**» скла́дзена з на́зваў дзвюх грэчаскі́х лі́тар: «**а́льфа**» і «**ві́та**». Яно́ старэйшае за сло́ва «**а́збука**».

Век живёш — век вучышся.

Музей кнігі

У Нацыянальнай бібліятэцы Беларусі ёсць музей кнігі. У ім сабраны сапраўдныя кніжныя скарбы.

Доўгі час паперу людзям замянялі лісты і сцёблы раслін, кара бярозы, скура жывёл і шоўк.

Лісты для пісьма мацавалі адзін да аднаго. Атрымліваўся доўгі рулон — скрутак. Захоўвалі скрутак у футляры.

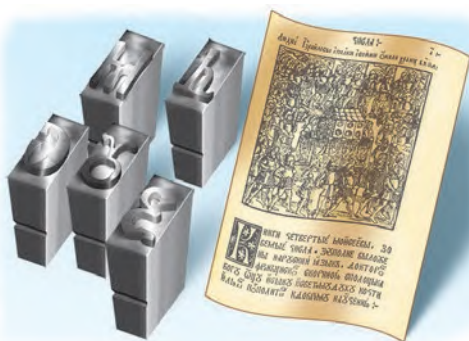
Старонкі сшывалі, змяшчалі ў цвёрды пераплёт і ўпрыгожвалі.

Горка часам праца, ды хлеб ад яе салодкі.

Пёршыя кнігі людзі пісалі ад рукі. Гэта рабóта была вельмі доўгай і цяжкай.

Еўфрасі́ння По́лацкая праславіла рóдны край сваімі **рукапі́снымі** кні́гамі. Яна́ заснава́ла храм, адкры́ла шко́лу, вучы́ла дзяце́й чыта́ць і піса́ць.

Францы́ск Скары́на надрукаваў пёршую славя́нскую кні́гу на станку́. Ён — наш перша-**друка́р**.

Мы ўдзя́чныя людзям, якія ра́зам з кні́гай адкры́лі нам шлях да ве́даў.

Для ўсякай птушачкі мілае сваё гняздо.

Наша Радзіма — Беларусь

Мы жывём у Беларусі.

Рэспубліка Беларусь — наша Радзіма.

Радзіма — гэта тое месца, дзе чалавек на-ра-дзіў-ся, дзе жывуць яго сваякі. Добра, калі побач мама і тата, дзядулі і бабулі, брацікі і сястрычкі. Добра, калі вакол цябе родная зямля.

Усё мілае сэрцу: і лес, і рэчка, і дарога, якая вядзе да роднага дома.

Побач сябры, землякі-беларусы. Усе любяць свой родны край. Усе вэтлівыя і заўсёды прыйдуць на дапамогу ў цяжкую хвіліну.

Мы любім нашу Беларусь. Адна ў чалавэка маці, адна ў яго і Радзіма.

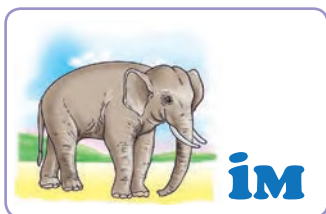
Добрая слава далёка ідзе.

Беларусь

Змáлку звалі цябе
Мы прыгожай Радзімаю.
Беларусь, Беларусь,
Як ты сэрцу любімая!
Беларусь, над табою
Неба з яснымі зорамі.
Паглядáеш на іх
Ты вачамі-азёрамі.
Пятрусь Броўка.

Пры 5

Назвы,
Родныя здавён,
Нагадáлі
Шмат імён.

Уладзімір Мазго.

Якія імёны схаваліся ў словах?

Жо́дзіна Малары́та Бары́саў Клі́мавічы

Самыя дарагія падарункі

У Івана Іванавіча два праўнукі. Але ён не любіць называць іх праўнукамі, жартуе:

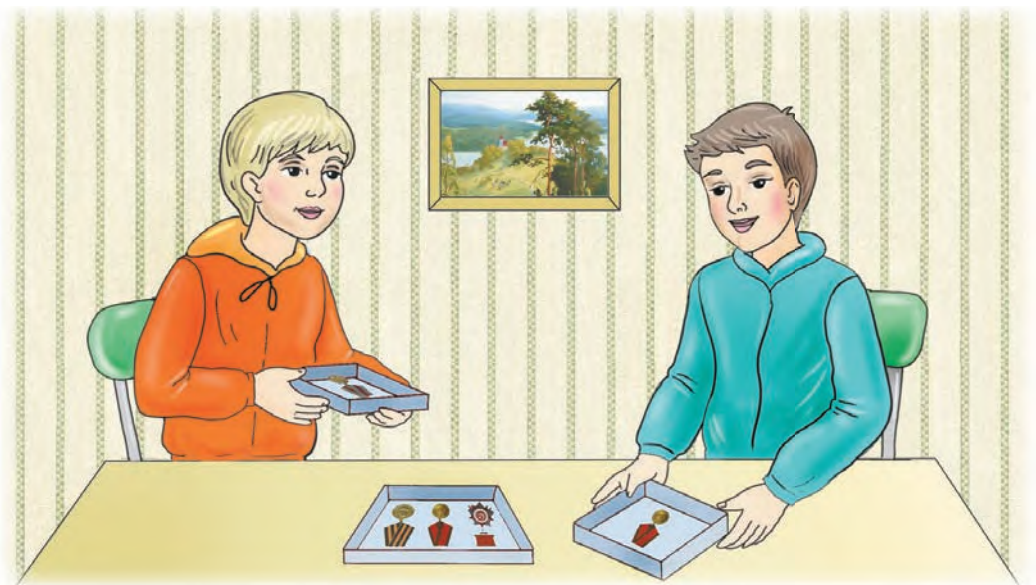
— Лёпей будзьце ўнукамі. Так і я сябе ма-ла-дзёй-шым адчуваю.

Браты ведаюць: дзед некалі ваяваў, мае баявыя ўзна-га-ро́-ды. Дзед не любіць іх пака́зваць. Ды хлопчыкі ўпотаі разглядваюць тыя медалі і ордэн.

На-блі-жаў-ся дзедаў юбілей.

— Што падарыць табе, дзядуля? — пыта́ліся Ігар і Паўлік.

— Нічога не трэба, — адка́зваў дзед. — Раскажыце лепш, што добрага зрабілі.

3 *малога* дойдзе да вялікага.

У дзень *нараджэння* Іван Іванавіч запытаўся ў праўнукаў:

— Чым жа вы *парадуеце* дзеда?

— Я старэнькую бабулю цераз вуліцу перавёў, — сказаў Паўлік.

— Я памыў падлогу, — паведаміў Ігар.

— Дзядуля, глядзі, які я табе кіёк змайстраваў, — паказаў Паўлік палку. — Каб табе лягчэй хадзіць было.

— А я ўчора яшчэ чаравікі твае пачысціў, — прыгадаў Ігар.

Дзед прыгарнуў да сябе праўнукаў:

— І за кіёк дзякуй, і за чаравікі. Для мяне гэта — самыя дарагія падарункі. І далей рабіце ў жыцці толькі дабро. І сваім родным, і сябрам, і іншым людзям.

Міхась Даніленка.

І сто гадоў мала для памяці пра подзвіг людзей.

Будзем памятаць

Малёнькая Ірынка пытаецца ў дзеда:

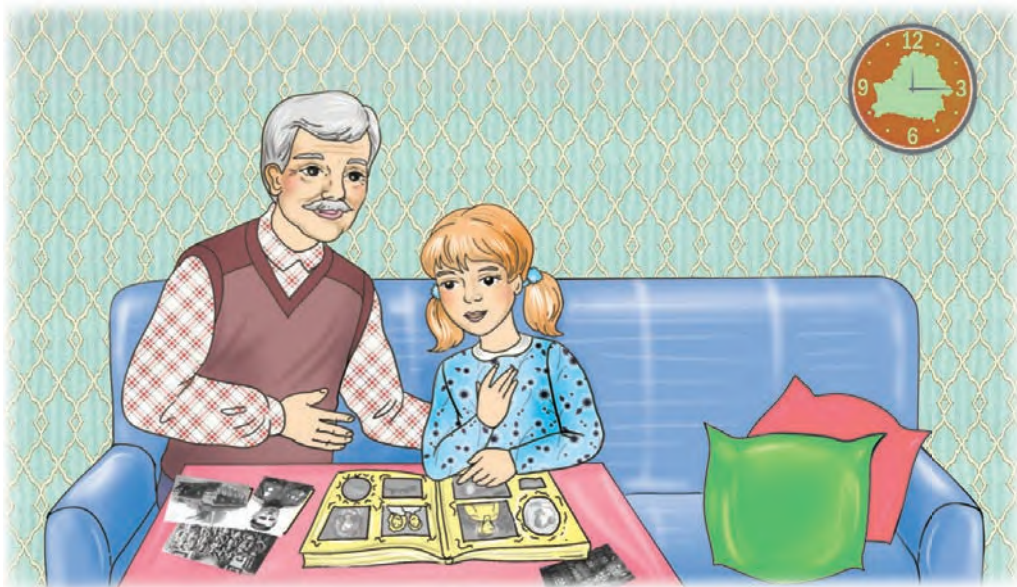
— Дзядуля, чаму 9 Мая людзі нясуць кветкі да Вёчнага агню?

— Вечны агонь — сімвал памяці пра тых людзей, якія загінулі на вайне.

Вялікая Айчынная вайна доўжылася амаль чатыры гады. Вайна прыйшла ў кожную сям'ю.

— І ў нашу сям'ю?

— Так. Нашы прадзеда змагаліся на фронце з ворагам. Дзед Рыгор быў разведчыкам, дзед Мацвей — лётчыкам, бабуля Ганна — медсястрой. Яны абаранялі нашу Радзіму. Не ўсе вярнуліся дадому.

Калі добра пастарацца, то павінна атрымацца.

Многа гора і слёз прынесла вайна. Таму ўсе людзі хочуць жыць у згодзе.

Мір — гэта чыстае неба і яркае сонейка.

Мір — гэта ўсмешкі людзей.

Мір — гэта мама і ўсе сваякі, якія вельмі любяць цябе.

Яшчэ доўга Іра **размаўляла** з дзядулем. Яны гарталі стары альбом, **разглядзілі** фатаграфіі.

Зараз Ірына зразумела: каб шанаваць мір, трэба памятаць пра подзвігі сваіх прадзедаў.

Даведайся, хто з тваіх сваякоў абараняў нашу Радзіму.

Любіць увесь свет лагодны прывет.

Якімаўкі

Шмат садоў у на́шай вёсцы. І ў кожным садзе растуць якімаўкі. Яны ні́чы́м не адрóзніваюцца ад звычайных антонавак. Чаму ж іх так назва́лі? А вось чаму.

Гадоў трыццаць таму жыў у вёсцы стары Які́м. І быў у яго вялікі сад. Мы хадзілі туды́ ла́саватца яблыкамі. Дзяду́ля частаваў нас духмя́нымі антонаўкамі і прыгаворваў:

— Яблык у ро́к, а здаро́е ў живо́цік.

А потым пытаў:

— Сма́чныя?

Маленькая пчолка, а мёду колькі наносіць!

— Смачныя! — адказвалі мы.

— Ёшце, дзеткі, а сёмечкі з гэтых яблыкаў захавайце і пасадзіце на сваім агародзе каля плота. Калі з'явяцца пярэсткі, мяне паклічце. Я прышчэпку зраблю. І праз некалькі гадоў будучь у вас такія ж яблыкі.

І сапраўды, праз якія год-два каля плота з'яўляліся пярэсткі. Мы клікалі старога Якіма, і ён прышчэпляў дрэўцы.

Прышчэпляў антонаўкай. Але ў знак удзячнасці людзі называлі яблыкі **якімаўкамі**.

Мікола Янчанка.

Не заменіш работы словам.

Размеркаваў

— Возьмемся за працу ўсе!
Кожны дрэўца прынясе.
Коля з Ігарам — рыдлёўкі,
Міша — лейку, ты — вяроўку.
А я стану правяраць,
Як хто будзе працаваць.

Раптам Коля не стрываў:
— Добра ж ты **размеркаваў**.
Будзеш правяраць. А хто ты,
Што цура́ешся работы?
Ты рыдлёўку лепш бяры,
Як усе твае сябры!

Тадзіяна Кляшторная.

Праца нікога не крыўдзіць.

Дапамагú

На гародзе ў бабулі
Многа морквы і цыбулі,
Памідораў, агуркоў,
Часнаку і буракоў.
Я на грады пабягу
І бабулі памагу.
Моркву з рэпай прапалю,
А пасля гуркі палю.

Тадзіяна Кляшторная.

Мы ўмеем працаваць і бацькам дапамагаць.

Цукеркі

Мама купіла цукерак і паклала ў шафу. Вечарам дастала цукеркі, а іх толькі палова за-ста-ла-ся.

— Пры-зна-вай-це-ся, хто браў цукеркі? — спытала яна.

— Я не брала, — сказала Аленка.

— І я не браў, — апусціў вочы Сяргейка. Маці сказала Сяргейку:

— Калі не браў, то скажы «чэснае слова».

Сяргейка пасоп носам, пераступіў з нагі на нагу:

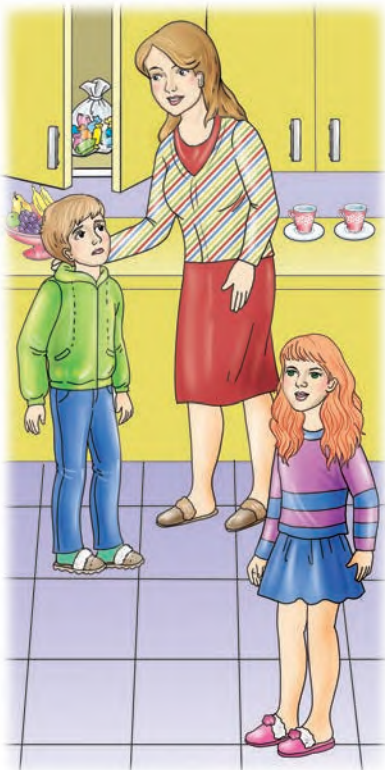
— Няхай лепш Аленка скажа «чэснае слова».

— Усё зра-зу-ме-ла, — усміхнулася маці. — Дрэнна, калі лазяць у шафу і дазволу не пытаюць.

Сяргейка аж падскочыў:

— А я спытаў бы, дык не было нікога дома. Чэснае слова, не было!

Васіль Хомчанка.

Ветлівыя словы

— Калі ласка, дзякуй,
Добры дзень —
Ветлівыя словы я
Чую ад людзей.
Я таксама імі буду
даражыць,
З ветлівымі словамі
Лёгка жыць.

Тадзіяна Кляшторная.

Расці, дрэўца,
Расці, траўка,
Расці, краска,
Калі ласка.
Я вас не забуду —
Паліваць вас буду.
Васіль Жуковіч.

Краска — кветка.

Там, дзе згода, заўсёды добрая прыгода.

Мы ўсё можам

Гэта праўда, што на свеце
Ёсць яшчэ такія дзеці,
Што не ўмеюць
Маляваць,
Шыць, ляпіць і пілаваць,
Лялькам хаткі будаваць?

А ці праўда, што на свеце
Ёсць яшчэ такія дзеці,
Што **лянуюцца** спяваць,
У ладкі пляскаць, танцаваць?

— Гэта, цётка, не мы!
Мы з **інакшае** гурмы.

Мы што хочаце змай-стру́-ем,
І спяём, і па-тан-цý-ем.

Еўдакія Лось.

Гурма́ — група, гурт.

У няўмечкі не баляць ні ручкі, ні плечкі.

Ната маму любіць надта

Мама мые раму,
Ходзіць мама ў краму.

І ў дачушкі Наты
Цэлы дзень заняты:

То шукае маму,

То гукáе маму:

— Мама,

дзе піжама?

— Мама,

дзе панама?

— Мама,

дзе праграма?..

Мама.

Мама.

Мама.

Ледзь прачне́цца Ната,

Шу́му поўна хата,

Поўна шуму, га́му,

Бо дачушка Ната

Надта

Любіць маму.

Рыгор Барадулін.

Добраму ўсюды добра.

Такіх кветак не бывае

Неяк гэтым летам мая суседка Таня збірала на лузе кветкі: рамонкі, глухую крапіву, трыпўтнік. Яна паказвала іх мне і казала:

— Во якая прыгожая кветка!.. І гэта прыгожая... І вось гэта. Я занясу іх бабулі.

— А ты пашукай не-пры-го-жу-ю, — скажаў я. — Самую **непрыгожую**.

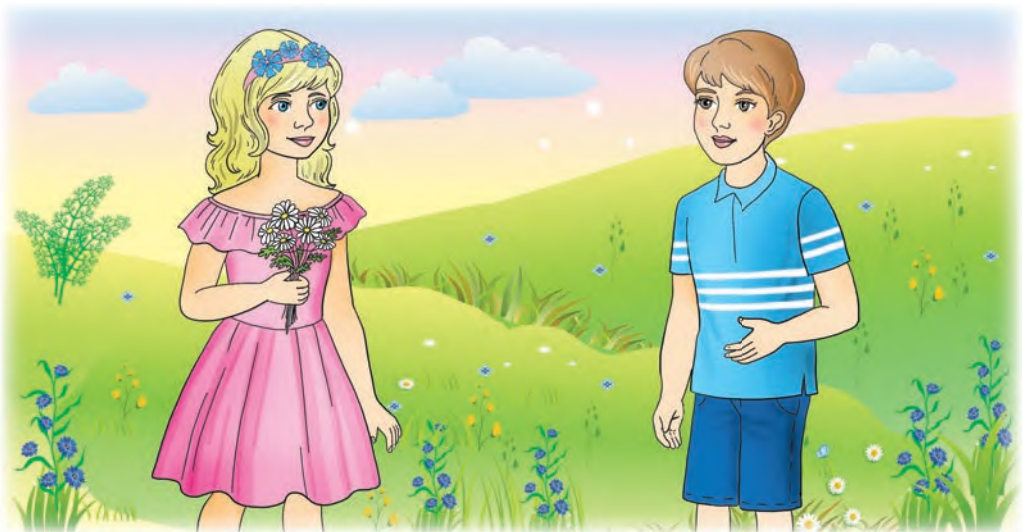
Таня ўважліва па-гля-дзе-ла мне ў вочы і за-ду-ма-ла-ся.

— Такіх кветак не бывае, — нарэшце сказала яна.

Потым яшчэ падумала і рашуча **запэўніла**:

— Нідзе не бывае!

Вісарыён Гарбук.

Куфэрак проста адчыняўся.

Ці бываюць у кветак розныя назвы?

Я — трыпутнік, падарожнік,
Чалавеку — ежа, лекі.
Хто ў бядзе яму паможа,
Як няма нідзе аптэкі?

Там не злосная трава
Забуяла ўпотай,
Там — глухая крапівá,
Што завуць ясноткай.

Рамонкі — сонейкавы дзеткі —
Глядзяць так здзіўлена-шчасліва:
Прыволле, рэчка, луг і кветкі
І аблачынак белых дзіва.

Віктар Кажура.

Як па-іншаму называюць трыпутнік?
Якую другую назву мае яснотка?
Якія кветкі паэт назваў дзеткамі
сонейка?

Хлебныя крошкі

Я не-а-хай-на адламаў кавалак хлеба. Крошкі так і па-сы-па-лі-ся на падлогу. Убачыла гэта бабуля і а-бу-ры-ла-ся:

— Ты што, хочаш голад наклікаць?

— Як гэта голад? — здзівіўся я.

— А так. Падбярэ крошкі павук і па сваёй павуціне на ліпу палэзе. Так і даведаецца сонца, што людзі яго дары не шануюць. Разлуецца яно і спаліць гарачымі промямі жыта на полі. Вось і пачнецца тады голад.

Спа-ло-хай-ся я. Бач, якую бяду мог наклікаць. Таму адразу папрасіў прабачэння:

— Даруй, бабуля! Больш так не буду.

— Ведаю, што не будзеш, — па-ла-га-днё-ла бабуля. — А калі захочаш хлеба — вазьмі нож і адрэж скібачку. Цяпер жа збяры гэтыя крошкі ў жменьку ды курыцы аднясі. Яна табе ячка знясе.

Мікола Янчанка.

Хто працює, той і має.

Добра сей!

«Хочаш есці каравай —
Добра ніву засява́й!
Добра жні, чыста вей!» —
Зычыць вётрык-санцавэй.

Еўдакія Лось.

Ціхая вада берагі мае.

Янка Купала

Алеся

Кукава́ла зязю́ля
У зялёным лесе,
Гадава́ла мату́ля
Дачу́шку Але́сю.

— Спі, засні, мая́ дзетка,
Птушкі ўжо заснулі,
Спі, засні, мая кветка,
Люлі, люлі, люлі.

Янка Купала нарадзіўся ў вёсцы Вязынка.

Якуб Колас

У полі

Грышка, хлопчык невялічкі,
У поле выйшаў з дому,
Люба там каля крынічкі
Хлопчыку малому.

Сядзе хлопчык над крынічкай
І не зварухнёцца:
Пазірае, як над дзічкай
Пташачка снуецца.

Якуб Колас нарадзіўся ў вёсцы Акінчыцы.

Што написана пярэм, не выйме і сякера.

Родная мова

Мова родная мая ты,
Што і дзэдавай была!
Мова мамы, мова таты,
Мова нашага сяла!

Ты звiніш, калі я ўранку
Чую песні за акном,
І журчыш, як бае бэйку
Мне бабуля перад сном.

Разгарну́ буквар вясёлы —
Зноў са мной гаворыш ты,
Мілагучная заўсёды,
Як званóчак залаты!

Ніл Гілевiч.

Пра якую мову iдзе размова ў вершы?

Шчыра сказана, як звязана.

Мова

Лаўлю я цудоўныя,
Спеўныя словы.
Як музыку, слухаю
Родную мову.
На ёй размаўлялі
І бацька, і маці,
Заўсёды ў пашане
Была яна ў хаце.
І зараз са мной яна
Разам ідзе,
Бо мовы, як наша,
Няма больш нідзе.

Віктар Кудлачоў.

Родная мова

Родная мова — ма́тчына мова,
Ззяе вясёлкай кожнае слова.
Кожная лі́тара — кропля з крыні́цы,
Колькі ні піў бы, не ната́ліцца.

Лёля Багдановіч.

Разумнаму шмат талкаваць не трэба.

Адкуль песня беларуская (Легенда)

Ці то полем, ці то лесам ішлі па-да-рб-жні-кі.
Ішлі яны тры дні і тры ночы ды яшчэ паўднё.
Стаміліся. Прысэлі. Раптам чуюць — спывае
нёхта. Пры-слў-хаў-ся першы:

— Відаць, жаўрук.

— Не, — кажа другі, — гэта лес шуміць.

А трэці прыпаў вухам да зямлі і прашаптаў:

— Ды гэта ж зямля наша спывае.

Як пра цябе чуюць, так пра цябе мяркуюць.

Мілагучнасць роднай мовы

Беларуская мова вельмі мілагучная. Той ёй добра валодае, хто чуе мўзыку слоў.

Возьмем хоць бы гук «дз». Напрыклад, слова «дзень» нагадвае гучанне струны. Наша вуха ўжо ўлавіла звон сонечнай цішыні летняга дня, прастору чыстага неба, палёт пчалы: дз-дз-дзень.

А возьмем кветку дзьмухавец. Лёгка здагадацца, чаму ў яе такая назва. Дзякуючы мяккаму гуку «дз» слова вымаўляецца мякка, лагодна.

«Дзіва!» — скажаце вы. І сапраўды дзіва!

Васіль Вітка.

Які розум, такая і гаворка.

Мой сябра

З ім я ў працы, адпачынку,
На ўроку, пе-ра-пын-ку.

З ім я ў полі, з ім у школе,
З ім не сумна мне ніколі.

З ім вандрую я па свеце,
З ім лятаю ў ракеце.

Чаго сам не адгадаю,
У яго я запытаю.

З ім я гутарку вяду,
З ім нідзе не прападú.

— Хто ж ён гэтакі, скажы?
Нам яго ты пакажы.

— Не-зда-га-длі-вы ты, Мішка...
Сябра мой, вось бачыш, — кніжка.

Адам Русак.

Якая справа, такая і слава.

Чытаначка

Першы дожджык.
Мокры дах.
Мы чытаем па складáх:
— Да-ра-гі́ бу-квáр,
Бы-ва́й!
Ты адкрыў нам
Дзіўны край.

Бліснуў гром з-за хмар
Залатой падкоўкай.
Пазнаёміў нас буквар
З вёрнаю сяброўкай.
Хто палюбіў яе, таму́
Не будзе сумна аднаму́.

Рыгор Барадулін.

Кнігі сталі нам сябрамі!

Чаму мы навучыліся? Правер сябе!

Прачытай, дапоўні сказ.

Я ведаю, што гукі мы чуем
і

Я ведаю, што літары мы
пішам і

Я ведаю, што гукі бываюць
галосныя і

Я ведаю, што зычныя гукі
бываюць цвёрдыя і

Я ведаю, што зычныя гукі
бываюць звонкія і

Я ведаю, што ўсе літары,
якія стаяць у патрэбным
парадку, — гэта

алфавіт

чытаем

зычныя

мяккія

вымаўляем

азбука

глухія

Падумай і адкажы.

Якая літара не абазначае гукаў?

Якія літары ў пачатку слова абазначаюць два гукі?

Якія літары заўсёды маленькія?

Якія літары абазначаюць толькі цвёрды гук?

Якая літара абазначае толькі мяккі гук?

Выразна прачытай сказы.

Звярні ўвагу на знакі прыпынку ў канцы.

Вылучай голасам патрэбныя словы.

Мы навучыліся чытаць.

Мы **навучыліся** чытаць?

Мы навучыліся **чытаць!**

(Назва ўстановы адукацыі)

Наву- чальны год	Імя і прозвішча вучня	Стан вучэбнага дапаможніка пры атрыманні	Адзнака вучню за карыстанне вучэбным дапаможнікам
20 /			
20 /			
20 /			

Спіс выкарыстаных крыніц

Вучэбнае выданне

Свірыдзенка Вольга Іванаўна
Цірынава Вольга Ігараўна

БУКВАР

Вучэбны дапаможнік для **1** класа
ўстаноў адукацыі, якія рэалізуюць адукацыйныя праграмы агульнай
сярэдняй адукацыі, з беларускай мовай навучання і выхавання

Для работы ў класе

2-е выданне, перагледжанае і дапоўненае

Нач. рэдакцыйна-выдавецкага аддзела *С. П. Маляўка*

Рэдактар *Т. У. Прымачонак*

Вокладка мастака *В. М. Горбач*

Мастакі *Я. В. Грышаева, Н. Р. Жыгамонт, К. У. Максімава, А. П. Пратасеня,*

А. А. Тукач, Н. А. Хромава, Г.-М. А. Шпунт, В. М. Горбач, К. А. Тарасевіч

Мастацкі рэдактар *Н. В. Музычэнка*. Камп'ютарная вёрстка *А. М. Брыкет*

Карэктары *Н. В. Федарэнка, А. А. Ліпскі*

Падпісана да друку 01.07.2024. Фармат 70×100/16. Папера афсетная. Друк афсетны.

Ум. друк. арк. 14,95. Ул.-выд. арк. 15,0. Тыраж 11 244 экз. Заказ

Дзяржаўная ўстанова адукацыі «Акадэмія адукацыі».

Пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі выдаўца, вытворцы, распаўсюджвальніка
друкаваных выданняў № 1/573 ад 22.02.2024. Вул. Някрасава, 20, 220040, г. Мінск

Адкрытае акцыянернае таварыства «Паліграфкамбінат імя Я. Коласа».

Пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі выдаўца, вытворцы, распаўсюджвальніка
друкаваных выданняў № 2/3 ад 04.10.2013. Вул. Каржанеўскага, 20, 220024, г. Мінск